

Camino Via de la Plata van Sevilla naar Santiago de Compostela 2017

Mijn vliegticket gekocht naar Sevilla
Ik heb, na het lopen van de Camino Frances 2014, de Camino Norte 2015 en de Camino Portugues in 2016 besloten nu de Camino Via de la Plata (Zilverroute) te gaan lopen. Ongeveer 1000 kilometer naar Sevilla. Vanwege de te verwachten warmte in mei in Spanje denk ik te gaan starten half april.



Ik ben er klaar voor, rugzak staat gepakt!

1e dag, 17 april 2017

Omdat ik al om 06.20 vlieg is het een beetje zinloos om dan mij vanuit Gaanderen te laten brengen. Dan moeten we zeker al om 03.00 uur vertrekken. Ik ga nu op 1e paasavond/nacht met de trein van 23,30 uur (een half uur reserve voor de overstap in Arnhem) en kom dan om 02.00 uur op NS Schiphol aan. Die extra 2 uurtjes kom ik ook wel door.

We zouden om 06,30 uur vertrekken maar we moesten wachten tot het vliegtuig volgetankt was. Ik kreeg de indruk dat ze het vergeten waren. Dus een half uur later vertrokken maar de grap was dat we wel op tijd 09,30 uur aankwamen in Sevilla. het was bewolkt en tamelijk fris. Ik was blij dat ik toch, op aanraden van mijn dochter Merel, mijn lange, afritsbare broek had aangedaan en mijn regenjack bij de hand had.

Ik had even het plan opgevat om van het vliegveld naar het centrum te gaan lopen als training. Het was ruim 16 km en dacht dat gaat van mijn te besteden tijd af in Sevilla. Dus maar de bus gepakt. Daar stond al een hele lange rij wachtenden en de bus liet aardig op zich wachten. Uiteindelijk in het centrum aangekomen en eerst maar naar de Cathedraal gegaan om mijn eerste stempel te vergaren. het was ondertussen 10,45 uur en er stond zo een enorme rij wachten totdat om 11.00 uur het hek open ging. Ik had gelezen dat ik maar bij de ingang met mijn credential moest gaan wapperen. Ja het werkte, ik mocht als eerste naar binnen om mijn benodigde stempel te machtigen. Daarna naar mijn gereserveerde Hostel "Nomad" te gaan. Daar was het nog te vroeg voor, men zei dat ik vanaf 13.00 uur terecht kon. ik mocht wel mijn rugzak alvast daar neerzetten. Maar mijn rugzak voelde zo licht aan met z'n 8 kilo dat ik dacht laat ik maar vast wat oefenen om deze bij mij te houden tijdens mijn Sevilla bezichtiging. eerst maar een gezellig terras opgezocht om een klein ontbijtje te doen. Het begon al wat op te klaren en al snel was het onbewolkt en werd het warmer, dus aangenamer. toen ben ik Plaza Espana gelopen.

Ik had het vorig jaar tijdens mijn zomervakantie al gezien maar weer was het

indrukwekkend en mooi. ondertussen begon het al tamelijk warm te worden, zo'n 27 graden. uiteindelijk werd het in de namiddag 30 graden. ondertussen liep ik alleen maar in mijn afgeritste afritsbroek en alleen nog maar een dun shirtje. Ook de zonnebril was uit de rugzak gekomen. ondertussen was het 15.00 uur en ben ik naar mijn hostel gegaan. Deze lag zeer centraal, vlak bij de Cathedraal. Een keurig Hostel, schoon en goed verzorgd. Daar werd ik blij van. mijn bed ingericht met de aanwezige lakens en deken. toen maar even een "napje" gedaan en werd uiteindelijk om 18.00 uur wakker. Heerlijk!

Om 18,30 uur wat gaan wandelen om uiteindelijk ergens wat te gaan eten. Uiteindelijk was het 21.00 uur toen ik een leuke, traditioneel restaurant had gevonden om te gaan eten. Het was afgeladen en gelukkig had ze achterin nog een klein tafeltje voor mij. Normaal zou ik aan de wijn gaan omdat het mijn beroep is maar ik had zo een dorst dat ik maar een grote bier had besteld. En nog maar een gegrilde pimentos de Padron met makreel, gegrilde champignons en croquettas ham besteld. heerlijk gegeten en nu ben ik begonnen mij verhaal voor vandaag te schrijven. Om gewicht te besparen heb ik mijn IPAD thuisgelaten en alleen het kleine toetsenbord van mijn IMAC meegenomen. 300 gr. ipv 1100 gr. Via bluetooth verbonden met mijn telefoon en dat schrijft heerlijk. Ik kan met mijn vingers niet mijn verhalen op zo mijn telefoon typen. De mensen om mij heen stonden wel een beetje vreemd, glimlachend te kijken. Het is nu bijna 22,30 uur en ga zo langzamerhand naar mijn Hostel. Ik weet niet wat ik nu nog op mijn pad tegenkom waardoor dat verlaat wordt. (ik bedoel een Bar hoor!)

Voorlopig heb ik voor 1 dag een Hostel geboekt en als ik wat langer in Sevilla wil blijven boek ik er wel een dag bij. Omdat ik volg jaar ook al in Sevilla was denk ik dat het voldoende is.

Ik heb er een enorme zin in maar maak me nu wel een klein beetje zorgen omdat het daar nu al meer dan 30 graden is. Vorig jaar vanuit Lissabon heb ik 5 dagen tussen de 38 en 42 graden gehad. Ik weet dus wel wat "hitte" is tijdens het lopen.

Mijn rugzak weegt nu slechts 8 kilo, dat is heel wat minder dan bij mijn 1e Camino: 17 kilo, de 2e 13 kilo, de 3e 11 kilo. Dat geeft me een rustgevend gevoel.

Ik ga weer mijn dagboek bijhouden en iedere 3 april dagen het publiceren via <http://aad-van-den-berg-spannende-reizen.waarbenjij.nu>

2e dag, 1e wandeldag, , 18 april van Sevilla naar Guillena, 22,5 km. Ik ben afgelopen avond niets meer tegen gekomen "om mijn naar bed gaan" kon vertragen. Ondertussen was het al zeker later dan 23.00 uur. Om 08.00 uur opgestaan en om 08,30 mijn ontbijt bij een bar direct beneden. Heel grappig, daar komen mannen heel erg netjes in kostuum om een kopje koffie te drinken en dan weer verder gaan. Mijn ontbijt bestond uit een dubbele toast met Spaanse gedroogde ham en een Americano. Dat is een dubbele Spaanse type espresso koffie. Om 08,45 uur ben ik gaan lopen. Ik vond

het wel spannend, te beginnen aan een Pelgrimstocht van 1000 km.

De afstand is slechts 22 km naar Guillen. Anders komt er nog 19 km. bij. Dat vind ik voor zo een eerste dag wat veel. (?) Het duurde best wel lang voordat ik uit de bebouwde kom was. op een gegeven moment zag ik groepen scholieren lopen. Het bleek dat die naar ruïne van Italica theater gingen welke rond Christus is gebouwd. Een stadion waar toentertijd 25000 personen in konden. De acoustic is nog steeds fantastisch. Ik raakte daar in gesprek (ja dat kan zo maar gebeuren) met een groep jongelui die vertelden dat zij volgende week met hun schoolklas een stuk van de Camino Frances gingen lopen. Zij wilden daar natuurlijk van alles over weten. En deze "PROF" kon daar natuurlijk veel over vertellen. Zij gingen starten in Sarria.

Het pad werd toen een hele lange, rechte weg met heuveltjes door de akkers naar Guillena. Tot vlak voor het einde was ik helemaal niemand tegengekomen. Op het laatst passeerde ik een Belgische man en vrouw die tot Salamanca (500 km.) gingen lopen en volgend jaar het tweede gedeelte. Toen ik in de Albergue aankwam om 13.00 uur ontmoete ik al snel zo'n 10 Pelgrims. Dus toch niet "alleen op de wereld). De Albergue Municipal was gesloten dus op zoek naar een privé Albergue. Prima verzorgd, schoon en gezellig ingericht. Wel ietsje duurder, nu 12,00 € incl. ontbijt. Ook weer een gedekt bed, dus mijn nieuwe zijde lakenzak kon in mijn rugzak blijven. Na gedoucht te hebben even een Napje van anderhalf uur. Omdat het restaurant waar ik het Pelgrimsmenu voor 6,00 € kon gaan genieten pas om 19,00 uur open ging ben ik maar gaan kijken naar een bar in de directe omgeving maar dat lukte me niet. Alles was gesloten. Omdat ik wel aan een verfrissing, anders dan water, toe was ben ik maar een supermarkt ingegaan. Een hele grote van 2x3 meter. Daar een biertje uit de koelkast gehaald en deze buiten in de schaduw heerlijk opgedronken.

Ik ben toen maar wat verder gelopen en gelukkig kwam ik daar een bar tegen waar ik ook nog een Tapas kon bestellen. Beginnend met een glas witte huiswijn en daarna een rode Rioja (wel lekker) heb ik gefrituurde inktvisringen besteld en heerlijk opgegeten. Het waren zeker geen ringen uit de supermarkt. Heerlijk. OP dit moment ben ik mijn verhaal aan het schrijven. De tocht was goed te doen. Om 13.00u, bij aankomst was het 27 graden. Onderweg steeds een heerlijk verfrissend windje op rechts. Toen ik mijn rondje ging doen, het was toen 15.00 uur was het ondertussen 32 graden geworden. Ook nu weer zie je dat de echte warmte pas later optreed. Dat geeft de burger (Pelgrim) moed. Twee Fransmannen, die verdwaald waren en daardoor pas om 15.00 uur aankwamen hebben echt last van de warmte gehad. Zelf heb ik er, mede door het windje geen last van gehad. Nu stop ik maar met schrijven. Later op de avond zal ik mogelijk nog wat aanvullingen doen. Verder niets bijzonders meer voorgevallen. alleen dat het tot 23.00 uur nog 30 graden was en dat ik van een goed pelgrimsmenu met wijn heb genoten voor 6,00 €. Het is nu 22.00 uur en ik ga nu slapen. Morgen maar een klein stuk van 17,5 km. Langer kan niet of nog 29,5 km erbij want er zijn op het volgende stuk geen overnachtingsmogelijkheden en ook geen verfrissingsplaatsen. Wordt vervolgt.

2e wandeldag, 19 april, van Guillena naar Castilblanco 19km.

08,30 uur vertrokken met 12 graden. ziet er uit als lekker wandelweer. Heldere hemel met schapjes wolkjes en een zacht briesje. Na een half uur langs de weg te hebben gelopen (ik begreep van 2 Belgen dat er ook een mooi pad langs cactussen niet ver van de weg liep) ging het linksaf door een prachtig natuurgebied. We moesten vandaag zo'n 300 mtr. stijgen. het pad liep door olijfboomgaarden sinaasappelbomen en katoenstruiken. Ook liep er vrij koeien en varkens rond. Om 12,15 uur ben ik aangekomen in het stadje. het was toen 21 graden. Het zou later 28 graden worden. In de Albergue zijn nu 18 Pelgrimlopers. Opvallend is dat het allemaal Europeanen zijn. Belgen, Italiaanse, Duitser, Zwitserse vrouw, 2 dames uit Oostenrijk en 2 Franse stellen en 2 Franse mannen. Ik denk dat men van buiten Europa deze tocht misschien toch wat te spannend vindt. Het is nu 17.00 uur dat ik dit met een mooi glas Rioja rood op het terras schrijf. (wel in de schaduw) Uitgezonderd een enkele bar is alles gesloten. Ook de prachtige kerk. De restaurants gaan open om 19.00 uur. Ik kwam Federico een Italiaanse Veneto, Trentino en de Duitser Christian tegen van eerder. We hebben gezamenlijk ons drie gangenmenu met wijn geconsumeerd. Gewoon lekker/goed en dat voor 8,00 €. Erg bijtijds gaan slapen wan de volgende dag gaan we 29 km. lopen, dus wat vroeger opstaan.

3e wandeldag, , donderdag 20 april.

Van Castilblanco naar Almaden de la Plata, 29 km. 11 graden en veel wind.

Om 06,45 uur opgestaan, meerderen waren mij reeds voorgegaan. Om 07,15 uur gingen we gedrieën op pad om wel bij de eerste Bar koffie met Toast en jam te eten. Een extra stuk brood meegenomen voor onderweg. Ik had in se supermarkt, deze keer zeker 8x4 meter een pakje gesneden Chorizo gekocht en 2 flesjes Gatorade (energie?0 drank gekocht voor im mijn re4serve fles. IK werd gister zo flauw van al dat water dat ik dir maar gekocht heb. Men had ons overigens gewaarschuwd dat er over het gehele stuk geen mogelijkheden waren om iets te drinken of te eten. ook nergens water te tanken. Dus goed voorbereid.

Om 07,45 gingen we op pad. De eerste 16 km. ging langs de weg. Vele mensen hebben daar over gemopperd, maar zelf vond ik het een prachtig stuk. Mooie uitzichten en erg mooie natuur. Gelukkig reden er bijna geen auto's langs en dat vergoede veel. Na 16 km. ging de route door een natuurpark. Zo een mooie weidse route met pijnboom passages. echt prachtig. Een soort kleine Puy de Dome. ik moest me zelf werkelijk naar boven sleuren. Minimaal 10 keer moeten stoppen. Vlak voor de top zag ik een soort monument van iemand die daar in 2016 was overleden. Beetje bizar. Federique een Christian waren al eerder wat langzamer gaan lopen. Ook omdat Federique een Italiaan tijdens het passeren ontmoette waarmee ze in gesprek ging. Boven op de top zagen we het witte dorpje Castilblanco liggen. Het lag er echt prachtig. Ik kwam daar aan om 13,15 uur. Eerst naar de tourist information om daar te vragen waar de Albergue Municipal lag. Daar wilde ik overnachten. Ik kwam al wat privé Albergues tegen. Daar aangekomen was er niemand en de deur stond open. Er was al een Frans

stel en hadden zich alvast geïnstalleerd Ik dus ook maar gedaan. Nu 16,30 uur na het douchen en omkleden een klein slaapje te hebben gedaan ben ik maar een bar op gaan zoeken om een mooi glas wijn te drinken. Heerlijk met een bordje Ansjovis op stokbrood.

Toen ik daar naar toen liep kwam ik mijn 2 loopgenoten tegen die waren richting dezelfde Albergue. Dat was 3.00 uur later. Zit nog steeds op het terras met mijn gezicht in de zon. Tijdens het lopen had ik zon van rechts en achter. De gehele dag vrij veel wind wat het wel aangenaam maakte. Het is niet warmer geworden dan 21 graden. IK kan terugkijken op een prachtige wandeldag,, prachtige omgeving en niet te warm weer.

Straks nog hier eten en dan bijtijds naar bed want de volgende afstand is slecht 14 km. dus ik loop de volgende afstand ongeveer 35 km.

Op zoek naar een leuk restaurant kwamen we al snel bij een goed uitziend restaurant. Op het bord buiten stond: Pelgrimsmenu 8,00 €. We zaten op een gegeven moment met z'n tienden aan een tafel en vroegen ons maar wat lekkers voor te schotelen. Dat hebben we geweten, zo.... lekker. Uiteindelijk moesten we afrekenen 8,00 p.p incl. wijn uit een 2 liter plastic. fles. Maar lekker dat deze was Nu 22,50 uur ga ik maar slapen want morgen wacht ons een zware dag.

4e dag, vrijdag 21 april van Almaden de la Plata naar Monesterio. 36 km. (in de ochtend 9 graden)

We hadden afgesproken met Federique (Ital) en Sebastiaan (d) om op 07.00 uur te vertrekken omdat we 36 km zouden lopen. Zij sliepen in een andere zaal, ik om 07.05 uur daar naartoe en vond hun nog in diepe slaap. Heb gezegd dat ik alvast ging lopen. Na het soort ontbijt in een bar ben ik om 07,30 uur alleen gaan lopen. Al snel kwam ik 2 Franse heren tegen welke ik al eerder was tegengekomen en ook gisteravond mee had gegeten en een Spaans ouder (?) stel. IK liep wat sneller dus toch maar met mijn eigen tempo verder. Op een gegeven moment kwam ik bij een geitenboerderij aan met 2 grote honden in de wei. Ik raakte daar door geraakt en liep daar heen. Toen ik verder ging lopen kwam ik achteraf, na ongeveer een kilometer achter dat ik geen gele aanduidingspijlen meer tegenkwam.

NU heb ik op mijn telefoon GPS coördinaten ingevoerd voor het geval ik het gevoel heb dat ik niet de juiste bewandel. Dus nu ook maar gekeken, en zag dat ik echt de weg kwijt was. Ik dus terug en ja, natuurlijk, moeste ik de andere weer passeren. Een beetje hilariteit was op zijn plaats. Ik heb deze dag twee trajecten gelopen. De eerste was slechts 14 km. naar El Real de la Plata. Ik zeg wel eens: daar trek ik mijn schoenen niet voor aan. Dus nog maar een volgende traject van ruim 20 km. er aan vast knopen. Op naar Monesterio. Dit gehele stuk kende ook de eerste 13 km.geen verfrissingsposten. IK vergeet te zeggen dat ik na de 14 km. in El Real de la Plata gestopt ben, het was toen 10,30 uur, en heb daar een Radler gedronken. Daar was ik

gewoon aan toe. Heerlijk in het zonnetje gezeten. Het werd ondertussen heerlijk loopweer van zo'n 20 graden bij redelijk heldere hemel met een klein rugwindje. Na een klein half uurtjes ben ik alleen verder gelopen door een zoouou.. prachtig gebied. Dun bebost gebied met een soort boom waar men houtskool van maakt. Afwisselend door weides met een enkele boom. Zo mooi! Makkelijk lopende paden en een beetje glooiend. Echt genieten, ondanks dat ik het gehele traject alleen gelopen heb. Na dus die 12 kilometer kwam ik bij een kruising van de snelweg waar ook een wegrestaurant was.

Ik had in het vorige dorpje een stokbrood, pakje Chorizo gekocht en heb dat met een daar gekochte fles Fanta, waar ik zo een trek in had, heerlijk op hun terras opgegeten. De laatste 10 km. waren toch wel zwaar. Ondertussen zo'n 23 graden en een beetje vermoeidheid ging ook meespelen. Dat laatste stuk moesten we nog aardig klimmen, zeker het laatste stuk. Het pad lag direct aan de weg, smal en moeilijk te lopen. Ik ben toen maar aan de rand van de weg gaan lopen, dat schoot wat meer op. Gelukkig maar weinig tot geen verkeer. Om 15.00 kwam ik aan in Monesterio. Uiteindelijk 36,5 km. gelopen. Ik was best wel moe. Nu de Albergue Municipal weten te vinden. Allerlei bordjes verwezen naar een (nadere) Albergue. In mijn routeboek werd aangegeven waar deze ongeveer moest liggen. Op een gegeven moment wist ik het niet meer. Ik zag 4 personen aan de overkant lopen en kwamen mijn kant op. Ik hoorde ze Nederlands praten en vroeg hun of zij de Albergue wisten te vinden. Zij waren ook zoekende. Nu bleek dat wij precies voor de ingang deur stonden van de Albergue. Grote hilariteit dus. Ingecheckt, gedoucht en toen maar even een slaapje gedaan. Om 17,45 uur werd ik gewekt door een Whatsapp berichtje van mijn Ital. en D. Camino vrienden. (Die van het nog in diepe slaap zijnde figuren van vanochtend) Ik gaf hun mijn lokatie op en even later kwamen zij binnenstappen. Na hun opfrispartij bespraken we wat we zouden gaan doen met eten. Christian had al de 2 eerdere dagen aangegeven dat hij zelf zijn maaltijd wilde gaan koken maar voor de gezelligheid met ons mee gaan eten. Hij gaf aan nu dat toch maar te gaan doen. In de Albergue was een uitstekend ingerichte keuken beschikbaar. Federique en ik op pad.

Al snel kwamen we een leuke bar tegen. Na een par drankjes vroegen we de barman naar een leuk en goed restaurant. Gaf ons een kaartje en legde uit hoe te lopen. Daar aangekomen hadden we gelijk een goed gevoel. Niet te groot en erg gezellig uitziend. Wij het pelgrimsmenu besteld en een mooie fles rode wijn. We lieten Sebastiaan weten waar we zaten en na een tijdje kwam hij, na zelf zijn eten te hebben klaargemaakt en opgegeten naar ons. Even later kwam ook ene Christian (een fotograaf die ook de Camino deed) aanschuiven. "Allemaal" meedrinken. De wijn was ook zoouou.. lekker. Het werd al redelijk laat en ik besloot naar de Albergue te gaan. Frederic en Sebastiaan besloten nog ergens een bar op te gaan zoeken en Christian en dus naar de Albergue. Daar hebben we nog heel gezellig nage tafeld. Christian op een gegeven moment naar bed en ik wilde nog mijn dagboek schrijven. Uiteindelijk was het 00,40 uur voor ik naar bed ging. F & S kwamen veel later aan.

De volgende dag, zaterdag 22 april is de afstand slechts 21 km. Fuente de Cantos. Dus niet te vroeg opstaan. We hadden niets concreets afgesproken en rond 07,30 uur ben ik opgestaan. F&S lagen nog in diepe rust (begrijpelijk) en wilde hun niet wakker maken. Gewassen, aangekleed en naar de keuken en daar Christian al. We besloten samen te gaan lopen waarbij Christian aangaf dat hij onderweg veel zou stoppen en foto's ging maken. Hij denk in totaal wel 10.000 foto's te maken tijdens zijn Camino tocht. Ik zei ok, we zien wel. Na een ontbijtje in een bar zijn we uiteindelijk om 08,30 uur samen op pad gegaan en hebben het gehele traject samen gelopen. Het zag er zeer dreigend uit, leek zo maar te gaan regenen. Ik mijn afgeritste broekspijpen maar weer aangeritst en mijn regenjack aangedaan. Het was ook koud en zeer winderig. Een wat langzamer tempo voor mij maar dat ging goed. Ik merkte ook dat de tocht van vrijdag, de ruim 36 km. mijn bovenbenen toch wat gevoelig hadden gemaakt.

De tocht ging over zeer goed begaanbare paden en de omgeving was weer zo mooi, zo afwisselend. Grote vergezichten met hier en daar weer de kurk eiken welke gisteren ook zo veel gezien hebben, gewoonweg fantastisch. Iedere keer weer dat wauw gevoel. Het weer klaarde later wel iets op, regen hebben we niet gehad. Op een gegeven moment ook mijn regenjack maar weer uitgedaan. Het werd zelf weer een beetje warmer, de zon kwam soms wat schraal door, perfect weer om te lopen. Christian had gelezen dat na ongeveer 12 km. een plek was waar we even konden stoppen om wat brood te eten. Een mooi hoekje met grote stenen en een kruis waar we heerlijk hebben gegeten. Ik nog nog een stuk Tostado van vanochtend over en nog wat Chorizo van een paar dagen terug dus al snel een bijna echte lunch. Allen voor de wijn hadden we water. Dat was even behelpen. Even verder waren er nog meer van die plekjes en al snel waren we anderen tegengekomen die ook pauze gemaakt hadden. Omdat ik gisteren 2 etappes heb gelopen kwam ik geheel andere mensen tegen. Buiten de 4 Nederlanders een stel Canadezen en een stel uit Zwitserland. Natuurlijk al lopende een beetje de ervaringen delen. Wederom aardige lui.

Om 13.00 uur zijn Christian en ik na zo'n 21 km aangekomen in het plaatsje Fuente de Cantos. Onderweg werden we 2 keer staande gehouden door mensen die reclame maakten voor een Albergue. Wij kozen uiteindelijk voor de Albergue in het klooster. Prachtig gebouw, ruim en zeer schoon. Er waren kleine kamers, we slapen in een ruime 3 beds kamer. ER is ook een bar en restaurant in het klooster, dus eerst maar een verfrissing halen. Daarna heerlijk gedoucht en een klein slaapje gedaan. Ik kreeg rond 16,30 uur een Whatsapp dat F & S naar een albergue zijn gegaan. Ik schrijf dit nu rond 17,30 uur en gaan zo dadelijk naar het centrum om te kijken of we ergens iets kunnen gaan eten. We zullen dan ook F & S treffen. Ik kreeg later op de avond een bericht dat er een muzieffestival was in het stadje waar zij naar toe waren.

Christian en ik wilde graag ergens lekker gaan eten dus gingen onze eigen weg. We waren nog maar net op weg naar het centrum dat we door een smal straatje liepen en achter een auto zacht gekreun hoorde. Daar lag een oud nonnetje die was gevallen

tussen de stoep en de auto. bloede hevig en ik schrok ervan. Christian, vroeger ziekenbroeder geweest ging zeer voortvarend te werk. Belde aan daar waar het plaats had gevonden en bleek het nonnenhuis te zijn. Daar leefden 3 oude nonnen. Eerst de non verbonden en toen de eerste hulp gebeld. Ik heb nog niet verteld dat Christian met een Spaanse vrouw is getrouwd en goed Spaans spreekt. Het duurde wel heel erg lang voordat er hulp kwam. We bleven daar maar wachten en na zeker een half uur hebben we op aangeven van de non de burenen benaderd welke de non verder hebben opgevangen en zouden wachten tot dat de eerste hulp kwam. Toen maar op zoek naar een bar om ons eerste drankje te gaan drinken. We hoorden enorm hard geluid uit een bar en zijn, nieuwsgierig zoals we zijn maar naar binnen gegaan. Daar was een disk jockey en vele, heel netjes geklede oude jongeren. Was echt feest. Zoiets heb ik in Nederland niet meer gezien. Zij waren echt uit. We (Christian en ondergetekende) uitgenodigd om mee te dansen. Echt feest!

Na ons drankje genuttigd te hebben zijn we verder gegaan, maar de restaurants gingen pas om 20,30 uur serveren. Al snel hoorden we weer muziek, wij daar maar weer naar toe. Bleek een verjaardagsfeest te zijn van een jongeman. Wij keken naar de open plaats en al snel werden we naar binnen gewenkt. Uitgelegd en al snel een biertje aangeboden. Groot feest, jammer dat er maar zo weinig jongelui waren die Engels of Duits spraken. Daar nog een tijdje gebleven, maar we wilden iets gaan eten. Toen maar naar onze Albergue in het Klooster gegaan om daar te gaan eten. We kwamen onderweg weer F & S tegen en gingen weer terug naar het muziekfestival. Onze wegen scheiden hier. Verder lekker het traditionele zwarte varkens gerecht gegeten. Ik wilde daarbij een lekker glas wijn, men liet mij wat proeven maar ik alles gewoon niet lekker. Ik vroeg of men geen andere wijn had. Uiteindelijk kwam de baas met een fles wijn aan, welke ik eerst mocht proeven. Deze was wel lekker en hebben daar bij het mooie gerecht heerlijk van genoten. Omdat we al eerder wat hadden gedronken ging de fles niet leeg. Deze heb ik dan maar meegenomen en zal zeker een keertje van pas komen, misschien wanneer we onderweg nog op een steen gaan lunchen. Het is nu 22,45 uur en ga slapen.

6e dag Zo. 23 april, naar Zafra, 26 km, maar werden er zeker 29.

Na een kopje koffie om 07,45 samen met Christian vertrokken. We wilden in het volgende dorpje, na ongeveer 5 km. gaan ontbijten. Al snel zei Christian dat ik maar alleen verder moest lopen want hij had last van zijn voet. Alhoewel de voorspelling was dat het wat zou onweren en regenen zag het er wel redelijk uit. Wel bewolkt en de temperatuur was 11 graden. Dus toch maar mijn jack in de rugzak en al snel kwam ik er achter dat de aangeritste broekpijpen er af moesten. Ik had nog geen zin om te stoppen dus het duurde nog even. In het dorpje met de zeer mooie naam: Calzadilla de los Barros, 5 KM. verder was alles dicht. Dus geen ontbijtje. De volgende stop was 14 km. en 5,5 km. = bijna 20 km.verder.

Op een gegeven moment kreeg ik toch wel trek en ik niets bv. geen brood kunnen

kopen. Gelukkig had ik nog 2 pakjes sultana van mijn vorige Camino van 2016 in mijn rugzak zitten. Ik moet jullie zeggen, deze smaakten nog erg lekker (begrijpelijk toch). De route was mooi maar niet zo mooie als de vorige dagen. Wel veel open veld maar voornamelijk ingericht als landbouw, wat ruwer. Het weer werd gaandertijd beter, de lucht trok open en het werd warm. Uiteindelijk zo'n 23 graden. Omdat het lekkere windje er vandaag niet was voelde het gewoon erg warm aan. Het werd vandaag een redelijke, ook mentale, zware tocht omdat ik 2x verkeerd ben gelopen, dat heeft me zeker 3 km. extra gekost. Wanneer je alleen loopt is deze kans veel groter om te verdwalen. Je loopt in een soort trans en denkt dat de weg zo... loopt. Dus niet. De 1e keer waarschuwde een boer in het veld mij. Ik moest dus terug en dan naar rechts. De 2e keer liep ik op een pad en kwamen bij een weg en dat pad liep door naar links. Daar was rechts een klein zandpad en heb het zeer kleine aanduidingsbordje over het hoofd gezien. Ik dus het in mijn ogen normale pad gevolgd totdat ik bij een farm aankwam en de weg daar ophield. Ik dus weer helemaal teruglopen. Uiteindelijk bleek dat mijn Camino pad 200 mtr. aan de overkant liep. Wel bleek er een rivier tussen te liggen, niet met al te veel water.

Ok, gewoon weer verder en vlak voor mijn einddoel was nog een klein dorpje waar alles dicht was, dus nog niets te eten, en gelukkig aan het eind was een bar open. Daar zaten de 4 Nederlandse caminogangers die de dag ervoor wat verder waren doorgelopen. Na een biertje en wat heerlijke olijven toch maar door naar mijn einddoel voor vandaag Zafra. Ik kwam daar aan om 13,30 uur. Uiteindelijk 29 km. gelopen. Bij het begin van het stadje was een Albergue maar het Hollands groepje had het over een Albergue in een klooster verder door de stad. Ik daar dus ook heen. Het was de moeite waard. Ik werd met erg veel enthousiasme ontvangen. Alles zeer schoon, ruime kamers en een fantastische ambiance.

Om 13,30 uur ben ik daar aangekomen. Lekker gedoucht en mijn bed opgemaakt en toen maar het centrum. Een plaza, erg gezellig met vele terrasjes. Omdat het nog redelijk vroeg was en we gisteren pas om 20,30 uur konden gaan eten ben ik hier maar gaan lunchen.

Op de prachtige plaza waren verschillende gezellige restaurantjes, daar ben ik maar bij een zeer gezellige gaan lunchen. Ik moet zeggen, na zo een tocht smaakte het eten en de wijntjes mij bijzonder goed. Het is nu 16.00 uur en men wil opruimen om te gaan sluiten. Ik sluit daarom nu ook voorlopig af. Ik ga nog een stukje rondlopen en dan een klein dutje doen. Rond 17,30 uur werd ik wakker gemaakt door Federica die ondertussen samen met Sebastian even daar voor waren aangekomen. Ik ben met hen en Christian weer naar het centrum/plaza gegaan, overigens 500 mtr. lopen, om daar iets te gaan eten. Zelf was ik daar na mijn lunch nog niet zo aan toe maar uit loyaliteit heb ik toch maar meegedaan. Christian zei dat hij uitgehongerd was en een grote entrecote wilde eten. Daar ik ook van rood vlees hou heb ik maar meegedaan. ik denk dat het stuk zeker 500-600 gram woog. Als entre eerst nog een heerlijke gemixte salade gegeten

Je kunt begrijpen dat het echt te veel voor mij was. Gelukkig heeft de hongerige Christian nog een groot deel van mijn "heerlijke" vlees opgegeten. Daarna nog even een kleine wandeling gemaakt en ga nu 22,30 uur naar bed.

7e dag maandag 24 april van Zafra naar Villarfranca de los Barros, 19,5 km.

Ik ben vandaag wakker geschrokken om 07,45 uur. Ik had zeer slecht geslapen, misschien door het vele eten of omdat het zo warm was in de slaapkamer. De luiken waren dicht en het leek nog nacht. Ik keek op mijn horloge en schrok mij dood. De anderen, die reeds opgestaan waren en aan de ontbijttafel zaten, zijn waarschijnlijk heel zachtjes geweest of ik was op het eind in zeer diepe slaap. Snel mij gewassen en aangekleed en rugzak gepakt en toen op mijn gemak van het bestelde ontbijt genoten. Om 08,40 uur ben ik uiteindelijk op pad gegaan. Het was ongeveer 13 graden en een opkomende zachte zon. Heerlijk om te wandelen. Na zo'n 5 kilometer liep ik (meestal schrijf ik in de "wij" vorm) het dorpje binnen en alles was gesloten. Toen passeerde ik Christian en die vertelde dat F & S even terug een bar hadden gevonden voor de koffie. Ik had geen zin meer om terug te gaan, ik had tenslotte al fors ontbeten. Christian had nog steeds last van zijn voet en ben dus alleen doorgelopen.

Weer een prachtige route met niet al te veel hoogteverschillen lopend door olijvenboomgaarden en wijnvelden. echt weer heel mooi. Bij binnenkomst, het was toen 13.00 uur had men mij verteld dat ik na de markthal rechtsaf moest naar de deur de beheerders van vannacht voorgestelde Albergue. Toch nog even de markthal in maar bijna iedereen had zijn spullen al opgeruimd. Er was nog een groentenstal bezet en ik vroeg naar een paar nectarines maar die hadden ze niet. Eerder kon ik deze ook niet vinden. Toen maar een sinaasappel in mijn handen genomen welke mij wel aansprak. Hij schudden zijn hoofd "nee". ging op zoek, betaste verschillende sinaasappels en kwam uiteindelijk er met een welke ik zelf niet zou hebben uitgekozen. Ik al snel gepeld en deze was zo verschrikkelijk lekker. Toen naar de Albergue en ingeschreven. Men had kleinere kamers van ongeveer 4 pers. Er was al een vrouw aanwezig en mijn bed werd daar aangewezen. Even later, ik was nog niet geïnstalleerd, vroeg men mij of ik naar een andere kamer wilde verhuizen omdat er een Italiaans meisje van 19 jr. welke ik al eens eerder was tegengekomen, omdat dan de dames in een kamer konden slapen. Voor mij geen probleem maar vond het een beetje Calvinistisch.

Het gebruikelijke ritueel gevolgd incl. mijn nap. Wat later kwamen meerdere bekende caminogangers binnenlopen. Ik had nog een staartje wijn in mijn rugzak en hebben deze maar soldaat gemaakt. We gaan vanavond met z'n tienen eten in de Albergue. Sebastian uit ons groepje heeft, is al bewezen/bevestigd, bijzondere kookkwaliteiten, alleen hij heeft deze keer niet gekookt. Ik zal bij het boodschappen doen voor de wijn zorgen. Nu 27 gr. Ondereg weinig of geen wind gehad.

Nu 21,35 uur, kunnen we terugkijken op zo een mooie avond. We hadden afgesproken dat we gezamenlijk (?) zouden koken, boodschappen doen om zodoende met z'n tienen te eten in de Albergue. Ik zorgde in ieder geval voor de wijn, Ja en die was lekker en

ging bijna allemaal op. Wat over is stop ik in mijn rugzak en krijgt morgen zeker wel een baasje. We hadden ook de Canadees Fred in ons midden, van beroep kok, het was alles bij elkaar een super diner. Veel gezelligheid en natuurlijk mooie wijnen. Ik moet niet over superlatieven praten, maar dit was "met elkaar" een groot feest. 21,50 uur, ik ga nu slapen en ga mijn wekker zetten, want wat mij vandaag is overkomen hoop ik gebeurd mij niet meer. (ik hoop!)

8e wandeldag,, 25 april. Ik vertrok om 07.35 uur van Villafeanca de los Barros naar Torremejia, 27,8 km. Het was 9 graden en bewolkt. De wekker had ik op 06,45 uur gezet. Toch nog even blijven liggen en toen maar wandelklaar gemaakt. Ik naar de gezamenlijke kamer. Ik had mij niet opgegeven om in de Albergue te ontbijten want ik wilde dat in het centrumpje doen. De anderen, die al iets eerder waren opgestaan hadden zo veel over dat zij het mij aanboden. Dus maar geaccepteerd. Na een stevig ontbijt ben ik om 07,35 uur op pad gegaan Wanneer ik klaar ben met het ontbijt wil ik altijd maar gelijk gaan. Omdat een Nederlandse vrouw ook klaar stond om te gaan ben ik met haar gaan lopen. Het eerste stuk door het stadje en nog een stuk door de natuur ben ik toch maar mijn eigen tempo gaan lopen. De komende 27 km gingen alleen maar over elle langen paden in een licht glooiend terrein. Je kon b.v de gehele wereld zien, zo uitgestrekt allemaal. Ik vond het heerlijk om daar te lopen. Alleen maar door wijnvelden, wat mij wel een fijn gevoel gaf, en halverwege door prachtige olijvenboomgaarden. Gelukkig was het licht bewolkt want anders was het niet uit te houden. Er was ook geen wind,

De gehele 27 km kom je bijna geen enkel huis tegen en helemaal geen mogelijkheden om te stoppen om iets te drinken of te eten. Gaande de tijd kwam de zon een beetje door. Was toch ook wel lekker. Tijdens het lopen ontmoette ik wat caminogangers, maar verder niets. Ik had voor het eerste voor proviand gezorgd in de vorm van brood en Jamon Serrano. Rond 11.00 uur ben ik onder een olijfboom, wel op een opgezochte steen omdat het hele vette aarde was, gaan zitten en daar in mijn eentje gaan lunchen. Ik had nog een fles witte wijn in mijn rugzak zitten welke overgebleven was van ons gezamenlijk diner gisteren, maar had daar toch "noch" geen trek in. Na een half uur passeerden Federica en Sebastiaan mij en zijn we verder opgelopen. zo'n 10 km. voor het stadje stopten zij om iets te eten dus ben ik alleen verder gegaan. Om 13,15 uur kwam ik aan bij de Albergue wat we hadden afgesproken. Weer bij een klooster, prachtig. Weer het vaste ritueel van bed in orde maken en douchen. Toen even een uurtje op bed gelegen en toen even het stadje gaan verkennen. 10 bars en een paar restaurants en verder helemaal niets. Ik zag nog een gesloten bakkertje en levensmiddelenwinkel. Toen maar teruggaan naar de Albergue waar ze ook een restaurant bij hebben. Ik zat er amper toen Christian, de fotograaf, binnenkwam. Voor hem was deze dag een martelgang. Hij heeft nog steeds zo veel last van zijn enkel.

Morgen in Merida wil hij een extra dag nemen om te kijken of het helpt. Misschien

nog medische hulp zoeken. We hebben toen wel samen geluncht met een glaasje wijn. Sebastiaan die steeds op liep met de Italiaanse Federica had besloten door te lopen en nog 16 km door te gaan tot Merida, dus totaal zo'n 44 km. Ik had daar geen zijn in dus hij ging alleen verder. Het is nu 17,50 uur en ga even een tukje doen. Ik had de wekker op 19,20 uur gezet om dan naar beneden, het restaurant te gaan om daar te gaan eten. Al snel zaten we met 8 personen aan tafel. Ondanks dat ik even hiervoor al een kleine lunch had genomen met Christian heb ik toch maar besloten aan het pelgrimsmenu mee te doen. Ik heb de kleinste gerechtjes genomen t.w. een Caspazo en Croquettas en de daar bijbehorende wijn. Met z'n allen nog even naar het keukentje gegaan om daar de fles witte wijn welke we gisteren over hadden en ik in mijn rugzak als extra bagage van een kilo had meegenomen op te drinken. Smaakte weer heerlijk! Nu 21.55 uur ga ik slapen.

9e wandeldag, 26 april. Opgestaan om 07,15 uur. Had weer oordoppen in en dan blijf ik in coma. Eerst in de Albergue ontbeten en dan op stap. Het was toen 08.00 uur. Ik heb vandaag met Federica opgelopen. Gaanderweg kwamen we weer bekende Pelgrims tegen. Het was een ontspannen dag omdat we maar 16 km. behoeften te lopen. Het was een mooie tocht, wel soms langs een stuk weg met auto's. Het weer was heerlijk om te lopen, ik had mij zomers gekleed alleen met een singletje. De eerste 15 minuten was het aardig fris, ongeveer 9 graden, maar je krijgt het van zelf door het lopen wel warmer. Ik zag de anderen stoppen om hun warme kleding uit te doen. Het was bewolkt, zag er soms wel wat dreigend uit maar die donkere wolken waaiden over. Iets later brak de hemel een beetje open. Heerlijk. Omdat er onderweg geen mogelijkheden waren, heb we ook geen pauze gemaakt.

Om 12,45 uur kwamen we Merida binnen over de prachtige en lange brug, Ponte Romano. Deze brug is men 25 voor Christus begonnen aan te leggen. Deze is echt mooi, ook de parken aan beide oevers. Het is een tamelijk grote stad (60.000 inw.) met, bleek even later, enorme cultuurschatten in de vorm van gebouwen. Eerst op stap naar de Albergue welke ook aan de oever in het park lag even verderop. Alles was gesloten, er stond wel een tel. op. Wij dat nummer gebeld, er zou over 30 min. iemand komen. dus even teruggelopen naar een bar met terras. Ondertussen kwamen meer Pelgrims aanlopen en dus met z'n allen wachten. Na ongeveer 45 min. wij op pad, maar daar aangekomen nog niemand te zien. Toen passeerde ons een Spaanse schone en zij bood aan voor ons te bellen.

Uiteindelijk bleek er achter het papier waar het telefoonnummer op stond een sleutel te hangen waarmee wij de deur konden openen. De inrichting en alles was een beetje eenvoudig, zeker gezien we alle voorgaande keren hadden meegemaakt. Na het bekende ritueel wij naar het centrum. Heel gezellig en veel mensen op straat. Later op de dag kwam er een invasie van schoolkinderen. Federica en ik zijn via de Tourist information naar Teatro Y Anfiteatro Te Romanos. Een gigantische opgraving, en ook heel divers. Heel mooi en bijzonder. We wilden wat gaan eten en hebben contact

opgenomen, om dat gezamenlijk te gaan doen, met onze hoffotograaf Christian. Hij zou een extra dag blijven en een hotel had geboekt. Heerlijk geluncht + op een terras met prachtig uitzicht op Templo de Diana Y Palacio de los Corbos. Een mond vol.

Christian wilde nog schoenen kopen en wij een stempel halen in de Kathedraal. Helaas was deze gesloten en hebben we heerlijk in de zon voor de Kathedraal deur gezeten. Volgens mij ben ik nog een beetje in slaap gevallen. Alvast wat inkopen gedaan want morgen gaan we 37 km. lopen met twijfelachtige mogelijkheden om iets te kopen. Om 19.00 uur hebben we nog met Christian afgesproken om een afscheids- drankje en nog een klein hapje te eten. Dan niet te laat naar bed om morgen redelijk vroeg te starten. Dan lopen we nog langs het bijzondere Aquaduct de los Milagros. Morgen blijkt nog een droge dag te worden want vrijdag gaat het regenen. We zien wel. Ik sluit nu af en publiceer. 18.36 uur.

10e wandeldag, 27 april van Merida naar Alcuéscar, 37 km. We zijn vertrokken om 06.45 uur, dit omdat we een aardige rit voor de boeg hadden. In het begin samengelopen met Federica, Ja, alweer! Bij het verlaten van de stad Merida liepen we langs het beroemde Aquaduct de los Milagros. Prachtig. Na een paar kilometer rond 07.00 uur, (dan gaan meestal de bar's open) we bij een bar waren waar men net bezig was de terrasstoelen buiten te zetten zijn we onze Cafe con leche met Tostado gaan drinken/eten. Toen echt op stap. In Aljucén, zo'n 15 km. verder weer even een pauze en ons eigen gekochte brood met Jamon Serrano opgegeten. Even daar voor liepen we lang een toch wel groot stuwmeer Poserpina. Daar zagen we een grote stuwdam uit de Romeinse tijd welke de watervoorziening was voor Merida. Indrukwekkend.

Op het terras ontmoeten we de Nederlander Jack. Net zo lang, misschien nog iets langer dan ik met ook erg lange benen. Hij had afgelopen nacht ook in onze ALBERGUE geslapen en hoorde van anderen dat hij gem. 35 km. per dag loopt, en snel. Toen wij daar aankwamen ging hij al bijna weer verder. Nadat wij klaar waren had Federica aangegeven liever alleen verder te lopen omdat die dag ik iets te hard liep, oftewel dat zij te veel moeite moest doen om bij te blijven. Had ik niet gemerkt, wel dat ze slecht had geslapen. Ik alleen verder op stap. Na een tijdje zag ik in de verte Jack zitten en bezit was zijn rugzak weer op te doen. Ongeveer 15 mtr. voordat ik bij hem was ging hij op stap. Ik zou hebben gewacht. Achteraf bleek dat hij van mij gehoord had en dat ik redelijk snel kon lopen. Hij ging er als een speer van door. IK had zo iets, ik doen geen moeite om bij hem te kopen, in tegendeel. Op een gegeven moment was de afstand meer dan 500 mtr. We liepen overigens door zo een mooi, afwisselend gebied. Soms gelijkend op de duinen tussen Den Haag en Katwijk, maar dan veel weidser. Echt heel mooi. OP een gegeven moment ben ik op Jack ingelopen en naast hem gaan lopen. Helaas lukte het mij niet om echt met hem in gesprek te komen. Ik bleef achter hem lopen tot ongeveer 5 km. voor mijn einddoel De Albergue van het klooster van Alcuéscar.

Jack ging al lopend wat water drinken en toen ben ik maar mijn "echte" tempo gaan lopen en was al redelijk snel een stuk vooruit. Het was een beetje gemeen van mij. Aankomend bij de weg welke leidde naar het klooster heb ik op hem gewacht. Toen raakte we wel in gesprek. Hij zei: zo, jij kan hard lopen. Ik loop graag een gemiddeld tempo samen met anderen, dus nooit een wedstrijd. Ik hoef niet speciaal ergens vroeg aan te komen. We kwamen dus samen aan in het klooster, een echte waar nog echt 25 Priesters/Franciscanen woonden. Daarnaast was een groot huis met allemaal, mensen veelal geestelijk beperking. IK denk dat daar zeker 50 personen zaten.

We kwamen daar aan om 14.15 uur en ons aangemeld. Daar kregen we te horen dat om 14.30 de deur dicht tot 16.30 uur. Wij moesten ons dus in ongeveer 7 min. uitkleden, douchen en aankleden. De kloosterdeur ging echt om 14,30 uur dicht. Als we het niet gehaald hadden moesten we echt tot 16,30 uur wachten.

Als een speer het gehele ritueel voor elkaar gekregen. Alles op de grond gegooid en daarna in de rugzak gepropt. WE kwamen om 14,31 uur bij de buitendeur en deze was dus dicht. Een persoon die daar in de buurt zat zei, (via gebaren begreep ik dat de deur niet meer open ging) heb ik toch iemand gevonden die de deur voor ons open heeft gedaan.

Met Jack eerst op terras van de bar tegenover het klooster wat gaan drinken. Leuk, daar was ook Sebastiaan aanwezig die ook niet meer kon lopen door een ontsteking aan een voet botje. Ontstaan door een wondje aan zijn voet. Hij mag voorlopig een paar dagen niet lopen, maar geeft het zeker niet op.

Daarna met Jack naar de oude stad gegaan en zagen daar een kleine bar, waar ik zo van hou. Daar een heerlijk Verdejo uit Rueda gedronken. We raakte daar in een heel intiem gesprek. Hij vertelde mij dat hij voor de 2e keer is getrouwd en dat hij uit ieder huwelijk 3 kinderen had. Hij vond het zo jammer dat hij met de kinderen uit zijn 1e huwelijk tot voor kort geen contact meer had. Maar n.a.v. het lezen lezen zijn verslagen uit zijn vorige Camino hebben zij weer contact met elkaar. Heel mooi, de tranen biggelden over zijn wangen.

Wanneer je kijkt naar het begin van de dag en nu is er een compleet andere relatie ontstaan, heel mooi. We moesten toen naar het klooster omdat we de kerkdienst wilde meemaken. Aan einde was er een speciaal gedeelte voor peregrino's. Prachtig.

Toen hebben we met elkaar, alle Perrigrino's, in klooster gegeten. Een acceptabele maaltijd met een glas water. De Albergue ging om 21,30 uur dicht en het licht ging uit om 22.00 uur.

Omdat men wist dat ik iets met wijn te maken had vroegen zij mij in het dorpje nog een paar flessen wijn en een paar kaarsen te halen om met elkaar nog even na te tafelen. Daarna ben ik snel naar een winkeltje gegaan en een paar flessen wijn gekocht. Ik wilde ook een paar kaarsen kopen omdat al snel het licht in de Albergue

uit zou gaan. Niemand in dat winkeltje sprak een andere taal. Ik maar proberen duidelijk te maken dat ik op zoek was naar kaarsen. Er iepen daar 2 jonge meisjes, van ik schat ongeveer 15-16 jr, en ik liet de fles wijn zien en zei: romantica en met mijn vingers iets van een vonkeltje. Zij begonnen direct hard te lachen maar leiden mij wel naar de waxinelichtjes. Ik heb zo gelachen, ook het gehele stuk terug naar het klooster.

Omdat het koningsdag was en gevierd moest worden heb ik de mensen getrakteerd. Het leuke was dat ook Hospitalero (of hoe je dat ook schrijft) meedeed met de wijn. Uiteindelijk even na 22.00 uur naar bed. Omdat ik door alle drukte niet aan toegekomen was heb ik nog even snel wat markingpoints van de dag onder een klein lampje om mijn nek, in mijn telefoon gezet. Ik weet uit ervaring, wanneer ik dat niet doe, de echte kloe kwijt ben.

11e wandeldag, 28 april van Alcuescar naar Valdesalor. 25,5 km.

In principe een "makkie". Om 07.30 uur na ontbijt bij de bar aan de overkant van het klooster vertrokken. Men had voorspeld dat zou regenen en wat onweer. Daar wordt je niet blij van wanneer je dat hoort. Gelukkig zou het wat later op de dag gaan gebeuren. Het wat koud en zwaar bewolkt deze morgen, zo'n 8 graden. Gelukkig hadden we (F&ik) de wind in de rug. Weer door een prachtige omgeving alleen vroegen we ons af, wanneer gaat het regenen. Na een tijd leek het erop dat het ging opklaren. Het werd lekker wandelweer, alleen tussendoor stevige, koude winden. Na zo'n 19 km. kwamen we bij een truckers restaurant. We moesten hier langs. Het was rond 10,30 uur. We hadden beide wel trek en ik besloot eieren met patat te bestellen. Het was warm binnen en keken naar buiten en besloten ons toch iets warmer aan te kleden. Gelukkig maar want het was er niet warmer op geworden.

Op een gegeven moment hadden we het erover dat er altijd wel mensen snurken. Toen zei Federica dat het in Spaans heet: Roncadoru. Nu weet ik waar het woord "ronken" van vandaan komt. Ondertussen vielen er steeds enkele regendruppels. Gelukkig heel kortstondig. Bij elkaar hebben we wel 200 regendruppels gehad, dat viel uiteindelijk wel mee. Om 13.05 uur bereikten we Valdesalor. Direct bij het begin was de Albergue. Slecht 16 slaappleaatsen. We waren gelukkig de eersten dus konden het bed uitzoeken en zonder te hoeven wachten douchen. Daarna het centrum gegaan van het 600 inwoners tellende dorpje. We moesten ons melden bij de enige bar om ons in te schrijven en betalen.

Daar gelijk maar een drankje genomen. Men bood mij een Sauvignon Blanc aan. Deze bleek een prikkeltje en klein zoetje te hebben. Smaakte best wel lekker, maar was niet wat ik zocht. Ik zag boven op de plank een fles wijn van de Verdejo druif staan. Mijn geliefde Spaanse witte wijn. Men had er nog 1 in de koeling staan en wed opengetrokken. Ik zat mij al te verkneukelen. Maar grote pech, de wijn bleek "kurk" te hebben. Hoe leg ik dat nu uit? Naast mij stond een Spanjaard welke Engels sprak.

Ik zei: wat kost een hele fles, en ging deze bestellen met het idee dat deze wel goed zou zijn. Dus niet. Via mijn vertaalprogramma van mijn telefoon heb ik een prachtige communicatie met de barman/eigenaar gehad. Hij begreep mij volledig, ik heb hem ook het verschil van de kurken laten zien. Want die van de SB was een goede en die van de Verdejo gewoon een hele slechte. Met hem heb ik ook gehad dat hij de flessen wijn die op de planken achter de bar stonden regelmatig moest wisselen omdat van deze, als showmodel, de kurken droog werden en hierdoor o.a. Kurk zou kunnen ontstaan. Dus een mufte wijn. Het is nu 17,30 uur en ga stoppen. We gaan zo van ons Pelgrimsmenu genieten en dan bijtijds naar bed. Morgen staat op de planning om naar Cascar de Caceres te gaan met als tussenstop een bezoekje aan de plaats Caceres. Slechts 22,9 km.

12e wandeldag,, zaterdag 29 april, van Valdesalor naar Cesar de Caseres. 23 km. Voorspeld was dat het tot 09.00 uur zou regenen. Gedacht om dan pas te gaan lopen. Om 06,30 uur waren er al Pelgrims die vroeg wilden vertrekken. Uiteindelijk om 07,15 uur opgestaan. Ik had nog wat van dat brood in mijn rugzak wat niet oud wordt en wat kaas dus in de Albergue gaan ontbijten. Een gebruikt theezakje gebruikt van een andere Pelgrim, water in de magnetron opgewarmd, dus maar gaan. Toch maar alvast om 08.00 uur vertrokken omdat wachten toch ook geen optie was. Het was een miezel regen, dus dat valt wel mee. Wel de broekspijpen weer aangeritst en regenjack aan. Om 09.00 uur was het opgehouden met het regenen, regenjack weer uit en verder lopen. We lopen via Caseres met de prachtige oude binnenstad, zo'n 12 km. Bij de oude binnenstad aangekomen zagen we dat het op een grote heuvel lag, dus even een flinke klim. Boven aangekomen vonden we het een saai geheel. Ook konden we nergens iets drinken. Wij weer verder en dachten de goede richting uit te gaan, weer naar beneden. We zagen nergens de gele aanwijzingspijlen.

Beneden aangekomen hebben we toch maar naar de Pelgrimsroute naar Santiago de Compostela gevraagd. We werden geadviseerd toch maar naar boven te lopen en rechts aan te houden. Uiteindelijk waren we weer bovenop de heuvel, maar wel in het mooiere gedeelte. Hier liepen aardig wat mensen maar alle horeca was nog dicht. Ik praat nu over rond 11.00 uur. Dus nog steeds geen Cafe con leche. Wij Caseres uit en gevraagd aan voorbijgangers of zij een "open" bar wisten. Men zei, dan moet je de heuvel op, nu dat hadden we wel gehad. Wij dus door, kwamen langs een klein winkeltje waar ze net vers stokbrood uit de oventje hadden gehaald. Ik er een gekocht en wat jamon Serrano, want ik had echt trek gekregen en de volgende 10 km. zouden we niets tegenkomen. Bij het verlaten van Caseres zagen we links iets wat op een kleine bar leek, dus maar proberen. En ja, eindelijk onze koffie. We waren nog niet buiten en begon weer heel lichtjes te regenen. Dus toch maar het regenjack uit de rugzak en weer gaan. Na een uurtje werd het weer droog, het regenjack weer uit, de broekspijpen afgeritst (want het werd al wat warmer) en weer verder.

De lucht begon open te trekken dus we dachten het wel "droog" te redden. Je

begrijpt het al, dus niet. Het begon weer te sijpelen maar ik dacht, dat laatste halfuur red ik het wel. Want van lopen met een regenjack aan ga je ook transpireren. De omgeving was niet zo bijzonder hoewel na Caseres het heel weids werd. Ik vond dat wel mooi. Een klein beetje nat geworden maar na een tijdje werd het toch weer droog en in Casar de CACERES aangekomen begon zelfs de zon door te komen. Toen ik de Albergue Municipal aankwam, het was toen 13,15 uur, waren mijn kleren al weer droog. Omdat we morgen 33 km. gaan lopen en er na 22 km. mogelijk maar 1 plek is waar we iets kunnen nuttigen/kopen heb ik maar eerst inkopen gedaan. Omdat ook maandag 1 mei is en dat dan, naar vertellen alles dicht is, Ook maar weer brood wat niet oud kan worden en Jamon Serrano gekocht om in ieder geval iets te eten te hebben.

De Albergue Municipal is heel klein en we moesten ons in de bar/restaurant aan de overkant aanmelden. Na weer het gebruikelijke ritueel ben ik naar het terras aan de overkant gegaan en daar een fles lekkere witte wijn besteld en lekkere Spaanse olijven om dit verhaal te schrijven. Weer veel bekende Pelgrims tegengekomen maar ook weer wat nieuwe. B.v. ook Pedro uit Montilla, Spanje. Hij doet in Olijfolie. Dan heb je gelijk weer een ander gesprek. Nog even terugkomen op gisteravond, We zaten in een kleine Albergue en rond 21,30 uur zaten we met het grootste deel van de slapers gezellig in de kamer te praten en toen er ineens een Italiaan op hoge poten aangelopen en dat we maar eens stil moesten zijn en brabbelde iets over 22.00 uur. Ik stond op en wilde mij voorstellen en hem een hand geven om in ieder geval in gesprek te komen. We waren ons van geen kwaad bewust. Het gesprek is helaas niet gelukt. Uiteraard hebben we ons volume wat gedempt en niet veel later zijn we met z'n allen bed/slaap klaar gaan maken en om 22.00 uur was een ieder in ruste.

13 e wandeldag, zondag 30 april. Omdat het een wat langere afstand was vandaag, 33 km. Van Casar de Caseres naar Canaveral al om 07.05 uur op pad. Ik zou met Federica uit Italië gaan starten om 07.00 uur maar zij was nog in halve coma. Vanwege de afstand wilde ik daar niet op wachten. Tonia en Laus uit Nederland stonden ook klaar om te gaan dus we zijn na de koffie dus om 07.05 uur op pad gegaan. Het was wel fris, de wind van achter, verder lekker loopweer. Het was nog wat donker dus goed opletten. Het voordeel dat je met z'n drieën loopt is dat je altijd wat meer ziet hoe de weg loopt, waar de gele pijlen staan. De eerste 20 km waren qua landschap zo mooi, precies ik mij de Extremadura had voorgesteld. Zo wijds/ uitgestrekt, kleurrijk en geen bomen. Een beetje het wild-west gevoel. Prachtig. Ineens kom je, ver afgelegen van alles, een boerderij tegen. Na 2 uur lopen wilde Laus en Tonia pauze houden. Voor mij was dat te vroeg, ik was er nog niet aan toe. Ik had hier de rust nog niet voor, ik wilde lopen.

Op een gegeven moment kwamen er wat regendruppels. Ik keek naar boven en dacht, dat wordt geen regenbui. Dus geen regenjack aan en gewoon doorlopen. De regendruppels waren al weer verdampt voor dat ik er erg in had. Die situatie heeft

zich diverse keren voorgedaan. Op een gegeven moment kwam ik in het merengebied van Alcantara 11. Hier waande je je in een andere wereld, zo mooi, zo diverse, zulke mooie kleuren van de oevers. Alles heel weids, ook hier weer dat Western gevoel. Daar moest ik wel een heel stuk langs de weg lopen, Zelf vond ik dat iet zo erg omdat de uitzichten zooveel vergoedde. Bij Hostel Pesca Evasion, welke gesloten was en er uit zacht dat dit al een tijdje zo was, zou ik een pad naar rechts moeten vinden. Is mij niet gelukt zodat ik de laatste 9 km. langs de weg heb gelopen welke wel langs het meer liep. Op een gegeven moment zie je een oude, niet meer in gebruik zijnde Romeinse brug in het water/uiterwaarden staan. Dan kom je ineens een afgelegen treinstation tegen waarvan je denkt, zal deze nog operationeel zijn, dus ja want even later komt er in eens een trein langs. Op een gegeven moment voelde ik ineens grote waterdruppels dus toch maar mijn rugzakhoes en regenjack aangedaan. Net op tijd want het begon toen enorm te regenen, gelukkig wel van korte duur, maar lang genoeg om flink nat te kunnen worden. Ik had nog steeds mijn korte broek aan en dat heb ik geweten. Maar ja, al lopende en de wind droogde deze al vrij snel weer op. Verder heb ik, ondanks dat het nog maar weinig regende en warmer werd toch maar mijn regenjack aangehouden.

Om 12,55 uur kwam ik aan in Canaveral en zo'n 10 min. later bij de Albergue. Hostel/Albergue Canaveral. Een prima Alberque, wel wat duurder maar zeker waard. Alles heel schoon, modern en opgemaakte bedden. Om 14.00 uur bed ik in het naastgelegen restaurant mijn Pelgrimsmenu gaan bestellen en tegelijkertijd mijn dagverslag gaan maken.

Het was hier heel druk, mannen en vrouwen, begrijpelijk want verder is er in dorp niets te beleven. Na 14,45 uur zag ik hier aardig wat Pelgrimlopers binnenkomen voor een drankje. Weer heel leuk ze te ontmoeten. Nu 16,30 uur stop ik voorlopig met het schrijven en ga nog even het dorpje verkennen. Daarna wel 2 uur geslapen. Met elkaar echt heerlijk gegeten. Even later kwamen drie dames, twee uit wenen en een Hamburg bij ons aan tafel zitten. Federica en Sebastiaan had ze eerder de dag ontmoet. Deze dames doen de Camino bv. het eerste stuk van de zgn dagdeel met een taxi en lopen dan de laatste 15 km. Was erg gezellig en het eten was bijzonder luxe en met heerlijke wijn. Het koste € 14.50 wat in Nederland zeker € 35,= zou kosten. Het was echt genieten en daardoor werd het ook al snel laat. Ik overnachtte in een wat luxe albergue, wel met z'n achten op een kamer maar alles was zo modern, netjes en schoon. En goede Ambiance.

14e wandeldag,, Ma.1 mei. Heel Spanje is dan vrij. Omdat ik deze dag 39,5 km. wilde lopen naar Carcabose ben ik om 07.05 uur weggegaan. Even verderop kwam ik langs een Hostel waar Laus en Tonia sliepen omdat onze Albergue vol was. Ik zag hun daar binnen zitten aan de koffie, dus ik ook. Om 07,30 uur met z'n drieën op pad. Het was koud, ik denk 7-8 graden. Een stralende hemel, dus na de 2 regenachtige dagen een verademing. Een lange tijd met koude handen gelopen. ik had wel dunne handschoentjes in mijn rugzak zitten maar geen zijn om te stoppen om deze eruit te

halen.

Direct moesten we stijgen door bos. Een geheel andere natuur, ook weer heel mooi. Ik liep op met de fijne mensen uit Nederland Laus en Tonia tot Grimaldo. Na ongeveer twee uur. Men wilde, door een klein stukje van het pad af te wijken in het dorpje Grimaldo koffie drinken. Achteraf hoorde ik dat daar alles dicht was. Dus pech. Ik alleen verder. De route ging door zo'n prachtig open bos. Zo stil. Allemaal doorhekjes van verschillende weilanden met koeien. Dan weer een mooi uitzicht op de bergen. Het was echt weer zo een geniet dag. Om 11.00 uur kwam ik de drie dames van gisteravond tegen. Ze zijn eerste een stuk, ongeveer 8 km, met een taxi gegaan. Om 11.30 uur kwam in het kleine plaatsje Riobus aan, ongeveer 20 km. gelopen. Gelukkig was daar een Bar open en heb daar een Radler, want daar was ik wel aan toe, gedronken met een stuk Tortilla. Om 12.00 uur verder gegaan. De tocht liep door een open terrein met het zicht op besneeuwde bergtoppen aan de rechterkant. Na Galisteo, een vestingplaatsje waar de meesten bleven, door naar mijn doel, het plaatsje Carcabose. In totaal 39,5 km.

De laatste 10 km. was een lange rechte weg, erg saai. Misschien wel omdat ik toch wel een aardig stuk achter de rug had. Ik kwam aan om 15,45 uur. Omdat ik hoorde dat er maar weinig Albergue slaappleatsen waren heb ik in de Albergue waar ik s'ochtends koffie had gedronken, gevaagd of men voor mij de Albergue wilde reserveren. Mij Alberque was vol maar in het stadje was een nieuwe albergue met voldoende plaats. Maar toch gaf het mij een rustig gevoel omdat ik toch vrij laat aan zou komen. Na weer het bekende ritueel eerst mijn spullen gewassen want dat had ik de laatste 2 dagen niet gedaan omdat ik bang was dat het niet zou drogen.

Toen toch nog even een uurtje op bed gelegen. Daarna een klein rondje door het stadje gelopen en uiteindelijk bij 1 van de 2 restaurants gegeten. Dit restaurant behoort tot een modern Hotel met wel een echte Stads Bar. Ik heb hier het menu van de dag genomen in een Chique restaurant gedeelte. Het eten was ook bijzonder, Heel erg lekker, bijzonder mooi opgediend en weer met een mooie fles wijn en ik mocht niet meer dan € 10,00 afrekenen. Na het eten het gevoel dat ik toch wel moe ben geworden. Nog even over de Albergue, het is echt een Albergue uit grootmoedertijd. Mevrouw (Oma) Elena runt de Albergue en haar zoon beneden een Bar. Alles is keurig, traditioneel verzorgd, Sanitair en opgedekte bedden prima. In eerste instantie dacht ik, wil ik hier wel slapen maar al snel voelde ik mij er thuis. En dat voor € 11.00. Nu is het 22.15 uur en ga ik maar snel slapen.

15e wandeldag, Di.2 mei van Carcaboso naar Aldeanueva del Camino. In het boekje staat 38,8 km. maar is daadwerkelijk 41 km. geworden. om 07.00 uur ben ik vertrokken naar de eerste tegenkomende bar en dat was na 150 mtr. Deze was gelukkig open. Gelijk koffie con leche bestel en voor het eerst mijn geliefde choco. croissant. Mijn dag kon al niet meer stuk.

Om 07,15 uur ben ik vertrokken. Het was helder weer en een aangename temperatuur, ik denk zo'n 8 graden en geen wind. Senora Elena van de Albergue had mij via een tekening helemaal uitgelegd hoe ik de eerste kilometers moest lopen en waar ik zeker niet de foute richting in moest gaan.

Nog even terugkomen op mijn avondeten van gisteravond. Het stuk vlees van het Iberico varken had men a la biefstuk gebakken. Zo'n lekker krokant korstje en mooi rood van binnen. Wat was dat lekker. In Nederland moeten we varkensvlees altijd goed doorbakken want anders is het gevaarlijk voor je gezondheid. Ik ga daar zeker wat onderzoek naar doen want dit smaakt zo veel lekkerder.

Volgens het boek moeten we aardig wat hoogtemeters maken, van 269 naar 524 mtr. Volgens het schema gaat het wel redelijk geleidelijk. De omgeving was weer zo mooi, we liepen door open bossages weilanden, mooi glooiend landschap en wel steeds die hoogtemeters maken.

Voorlopig op een gemakkelijk breed grindpad wat later overging op een smal bospad. Heel heel mooie tocht met uitzicht op heel mooie berggriffen. Heerlijk beschermend door wat bomen langs het pad tegen de steeds warmer wordende zon.

Heel veel hekken/deuren door welke we steeds met kunst en vliegwerk moesten openen en sluiten. Op een gegeven moment kwam ik bij een hek van een afgesloten Boerenerf. bij dat hek stond een gele pijl dat ik daar rechtsaf moest. Ik dus door dat hek. Al snel kwam er een agressieve waakhond naar mij toelopen. Hij kwam heel dichtbij. Voor het eerst ben ik echt bang geworden voor een hond. Ik dacht steeds, die bijt mij in de kuiten. Misschien had ik aan de buitenkant langs het hek kunnen lopen. Realiseerde me dat pas achteraf. Had gekund en beter geweest.

Alleen maar lopen door deze prachtige natuur. Dit was echt "weg van de snelweg" Om 11.30 uur ben ik gestopt voor broodje Jamon. Ik zag een plekje uit de schaduw, wel op een steen. Ik hou zo van die diertjes op de grond die in je kleren kunnen gaan zitten. Tijdens bijna mijn gehele 41 km. ben ik alleen 2 Spaanse mannen tegengekomen, verder niemand. Het verbaast mij iedereen keer weer want in de Albergues kom je steeds weer Pelgrimangangers tegen.

Omdat ik de laatste 2 dagen zulke grote afstanden het afgelegd kom je ineens geheel andere mensen tegen. Ondanks dat ik toch heel lang met mijn groepje ben opgetrokken is het ook wel leuk in een andere cyclus te komen.

5 km. voor mijn einddoel voor deze dag liep ik langs drie personen die aan de kant van het pas zaten. Wat ik graag doen stop ik even en raak in gesprek. Een echtpaar uit Nederland bleek later en een oudere vrouw uit Australië. Ik vroeg uit welk land men kwam, dat is vaak mijn eerste vraag, en de Nederlandse dame (ondertussen weet ik dat ze Helen, spreek uit Heleen heet) antwoordde in het Engels, wat is het warm he, waarop ik reageerde dat het wel meeviel. Want als je dagen tussen de 38 april 2 graden hebt meegemaakt is 25 graden niet zo warm. Al snel kwamen we er achter dat het stel Nederlanders waren. Een tijdje gezellig staan/zitten kletsen. Er was een klik en spraken af dat we in het dorpje met 800 inwoners elkaar best wel zouden zien. Over

het dorpje gesproken, het licht zo mooi tussen de bergen, prima om wandelingen te doen, prachtige omgeving!

Ik op zoek naar de Albergue. Ik kijk niet in het boek naar het adres maar vraag het aan de mensen/bewoners. Ik bij de Albergue aangekomen was de deur dicht. Ik zag een telefoonnummer dus, ik bellen. De dame sprak Duits dus uitstekend om te communiceren. Ze zou er over 5 min. zijn. Na 10 min. nog niemand. Toen werd ik ineens gebeld en aan mij gevraagd of ik zojuist gebeld had.

Natuurlijk anders had ze nooit mijn telefoonnummer geweten. Ze vertelde dat men een nieuwe Albergue had iets verderop. De dame legde uit hoe ik moest komen en stond me daar al op te wachten. Een geheel nieuwe of gerenoveerde Albergue. Heel mooi. Inschrijven en de rest en toen even een uurtje plat gegaan. Ik kwam daar overigens aan om 15.00 uur. Om 17.00 uur ik wat rondgelopen in het dorpje en uiteindelijk een terras opgezocht. Een heerlijk glas Verdejo besteld waarbij ik een stuk lekkere Tortilla kreeg. Niet veel later kwamen Paul en Helen en de Australische dame aanschuiven. Alles bij elkaar hebben we daar gezeten (+). Helen vroeg op een gegeven moment of ik het leuk zou vinden om met hun samen te eten in de Albergue. Zij zou dan, naar later bleek samen met haar man Paul, koken. We hebben eerst nog gezamenlijk boodschappen gedaan en ik had nog een heerlijk fles rode wijn in mijn rugzak zitten van toen we in het klooster waren en deze over hadden. Het eten was heerlijk, super gezellig maar het vervelende was dat ik niet toekwam aan het schrijven van mijn dagboek-verhaal. Daarom zit ik nu om 23.15 uur nog steeds te schrijven waar iedereen al in bed licht. Terugkijkend op een lange dag, welke me goed is afgegaan en een prachtige afsluiting. Wat ik vergeten ben te vertellen dat ik na ongeveer 18 km. bij een afgraving kwam waar ook het monument Arco de Caparra stond. Een toren/poort met 4 kanten van 1 jaar na Christus. Prachtig dat je zo iets tegen komt in het niets. Heel indrukwekkend.

16e wandeldag, 3 mei van Aldeanueva del Camino naar Calzada de Bejar, 22 km. Het was een prachtige Albergue waar ik overnacht heb. Na een prima ontbijt ben ik om 07.55 uur vertrokken. Het was weer een heldere hemel en weinig of geen wind. De afgelopen dagen en ook vandaag weer is de bewegwijzering aangegeven door betonnen blokken met ingegraveerd de richting waarin we moeten lopen en ziet men bijna geen gele pijlen.

De eerste 2 uur liepen we langs de weg waar de auto's voorbei raasden. Niet echt prettig. Gelukkig zagen we nu ook weer huizen, een beetje terug in de Civilisatie. Na ruim twee uur mochten we van de weg af en weer door de natuur lopen. Langs een kabbelend beekje vol sjirpende vogels. Om 09,45 uur ging ons pad weer eens door een dorpje genaamd Banos de Montemayor. Gezien de vele aanduidingsbordjes voor hotels en hostels een interessant plaatsje voor wandelingen. Blijkt ook interessant door de Thermaalbronnen/heetwaterpaden met temperaturen van 43 graden. De omgeving is berg/fors heuvelachtig. Dat vind ik toch altijd wel gezellig. Op het terras in het stadje een grote cafe con leche besteld. De hele route was al klimmend

tot nu toe van 520 naar 706 mtr. maar nu naar 893 mtr. Lijkt een steile klim. Pufff. Overigens nog geen Caminoganger tegengekomen. Via een Romeins pad omhoog lopen. Mooi, maar zwaar. Gelukkig liep ik grotendeels in de schaduw. Uiteindelijk viel de klim mee. Hier gaat de Extremadura over in Castilla Y León.

Een kleine afdaling door een mooi breed bospad. Een compleet andere natuur. Vandaag voor het eerst stenen banken onderweg gezien. Had ik wel gemist maar vandaag nog geen gebruik van gemaakt. Op een gegeven moment was een gedeelte van het pad volledig onder water. Ik heb geleerd een stuk terug te lopen en dan zie je vaak een smal alternatief paadje. De tocht was vandaag soepel en ontspannen. Alleen de laatste 1,7 km was een stevige klim op een pad vol losliggende stenen/keien. Echt een pijnigingspad. Het is nu 23 graden. Later wordt het 27 gr. Om 12,45 uur kwam ik aan in de Albergue. Ik was de eerste "slaper". Even door het dorpje gelopen met 100 inwoners. Alles was dicht, zelfs de enige bar. Gelukkig kunnen we in de Albergue eten en een drankje drinken. Ondertussen kwam ook een Franse dame binnen uit Bretange welke ik al dagen eerder had gezien. Samen een Salade Mixta met glas wijn besteld. Het is een gezellige Albergue met wel veel bedden op de slaapzaal. Een gezellige gemeenschappelijke kamer met open haard. Is overigens nu niet nodig.

Ik kreeg zojuist een Whatsapp van Christian, de fotograaf die nog steeds geen grote afstanden kan lopen vanwege een voetblessure. Ik had hem nl. laten weten waar ik was gestopt. Hij schreef dat hij een taxi zou nemen om mij in te halen, oftewel we misschien morgen samen te gaan. De afstand is dan 21 km.

Het is nu 16,20 uur en sluit nu af en ga 4 wandeldag, en posten.

17e wandeldag,, donderdag 4 mei. Ik moet beginnen te zeggen dat ik Fonetisch schrijf, ik heb geen tijd om na te denken of ik wel de juiste schrijfwijze handteer. excuses daarvoor. het gebeurt heel natureel, vers van de pers, direct na het lopen.

Gisteravond nog met elkaar in de Albergue gedineerd. Ik kreeg 5 filet lapjes met salade, werkelijk zo veel. En ook mooie wijn daarbij. Na 3 filetlapjes heb ik mij gewonnen gegeven. na een ijsje zijn we bijtijds naar bed gegaan. Vannacht heeft niemand gesnurkt, was een feest.

Om 07.00 ben ik opgestaan. samen ontbeten. om 08.00 uur zijn we samen vertrokken naar Fuenterroble Het was licht bewolkt en 10 graden. Zeer aangenaam om te gaan. Ik ben samen met Richard in zijn tempo gegaan, het was heerlijk relaxt en heerlijk wandelweer. 10 gr. om 10.15 uur kwamen we in een klein dorpje en zochten een bar op voor een kopje koffie. Na een kilometer stelde ik voor om in mijn eigen tempo de volgende 12 km. te lopen naar onze volgende geplande Albergue. Onderweg zag ik regelmatig waterpartijen met kikkerconcerten 19 gr. Wordt 22 gr. om 13.00 uur was ik in Fuenterroble de Salvatierra, na 21 km.

Al snel kwamen er Pelgrims binnenlopen welke ik vanochtend had gezien. Een jong stel

welke ik gisteren voor het eerst had ontmoet, een Fransman en een Engelse kwamen binnen en ik zou vast onderzoek doen naar een bar. Al snel kwam ik een leuke bar tegen gelegen aan de weg waar iedereen langskomt naar de Albergue of nog verder wilden lopen. Het bleek een gouden greep, Het is een reünie geworden, omdat ik in een eerder stadium meer kilometers heb gelopen en anderen toch de laatste 3 dagen anders hebben ingedeeld nu toch weer samenkomen. Laus en Tonia uit Nederland, een stel uit Baskenland, een Iers stel, een oude Spanjaard en natuurlijk mijn Camino vriend de fotograaf uit Duitsland.

Sebastiaan en Federica hadden aangegeven ook hier naar toe te lopen maar om 17.00 uur waren zij nog niet hier. we zitten met z'n allen op het terras, echt genieten, echt een feest. We kunnen in de Albergue eten. Uiteindelijk kwamen ook Christian en Federica naar onze Albergue. Bijna iedereen ging eten in de Albergue, welke echt door het Pelgrimsgenootschap werd beheerd. Heel veel oudheden had met daar liggen, heel mooi en interessant.

Nog niet verteld dat de laatste dagen we onderweg enorm veel heel klein vlinders zien in Goudgele/okerachtige kleuren. Heel mooi.

Ok, dit was het voor vandaag. Wel te rusten.

18e wandeldag,, vrijdag 5 mei. van Feunterroble de Salvatierra naar Morille. 32 km.

Om 07.20 uur zijn we vertrokken. Het was bewolkt, veel wind en al een beetje beetje regen. Al snel bleek het prachtig weer te worden. De wolken ver weg en wind in de rug. Al snel trok de hemel open, dus heerlijk wandelweer. Prachtige vergezichten, alles zeer weids. Het was weer echt zo genieten. Als je het niet mee hebt gemaakt kun je het bijna niet begrijpen. Op een gegeven moment zagen we in de verte wat mensen staan. Later bleek dat Christine, een Franse dame welke we regelmatig tegenkwamen was gevallen. Twee Spanjaarden hadden zich al ontfermt over haar. Christian, mijn camino vriend/ fotograaf is ook ziekenverzorger dus deed met haar wat oefeningen om te kijken of er iets erg ernstig aan de hand was. gelukkig niet, wel dacht CH. iets van gevoelige ribben en schouder spieren. De 2 Spanjaarden hebben eerst de Albergue gebeld, toen een taxi uiteindelijk heeft een pastoor van de kerk haar opgehaald. Wel moesten ze eerst naar de weg lopen omdat de auto niet op het pad konden rijden. Complimenten aan de 2 Spanjaarden. Wat leuk aan deze dag was dat we na 4 dagen weer met z.n vieren waren. Federica, Sebastiaan, Christian en mijzelf. Weer zoals vanouds.

Onderweg kwamen we weer Iberico varkens in wild tegen. Zo leuk, kwamen als een gek aangerend. Prachtig en heel grappig om te zien. Op een gegeven moment kwamen ze mijn hand aflikken, helemaal geen angst.

Het was toen mooi weer. Even voor tienden begon het stevig te waaien. De hemel trok dicht. Het werd guur. We moesten toen een stevige heuvel nemen. Op top heuvel 1150 mtr. veranderde alles in een compleet ander ander gebied

Ik dacht op een gegeven moment de top te hebben bereikt. Dus niet, ineens weer klimmen. Echt bovengekomen moesten we nog een heel lang stuk over de graat lang lopen. Het was koud, enorme wind dus snel mijn windjack aangedaan. Dit vooral op advies van Christian. Hij zei, mijn voet is nu weer in order dus niet een verkoudheid erbij.

In een Bos-rotsachtige weg naar beneden. Rond 11.00 uur achter de berg zijn we in een redelijke lichte gestopt voor onze Lunch. Het bleef nog bewolkt en soms een kleine bui. Om 13.00 uur kwam de zon door, wij voelde dit als een beloning voor de laatste 5 km. Toen we in Moriile aankwamen, een dorpje met 250 inwoners op zoek naar de Albergue. Omdat er vrij veel pelgrims tijdens onze shift liepen en ik had gelezen dat de Albergue slechts 6 slaappleatsen had heb ik gisteren telefonisch 4 plaatsen gereserveerd. Het is een beetje tegen mijn principes maar een beetje kans op een slaappleat na 32 km. vond ik toch wel prachtig. Later bleek dat ze ook in een apart gebouw nog 24 slaappleatsen hadden. We waren de eersten en al snel kwamen er aardig wat bekende pelgrims binnenlopen. Bij binnenlopen bedoel ik de bar waar we de sleutel van de Albergue moesten halen. Het was al gelijk feest. Op een gegeven moment kwam Christine, de vrouw die was gevallen, binnen en bleek gelukkig niets ernstig gebeurd. De gezelligheid heeft niet opgehouden tot 22,30 uur. Met elkaar geborreld, gelachen en gegeten. Het was een grote familie. Dit is voor mij, maar niet alleen, een heel belangrijk onderdeel van de Camino. Morgen nog slechts 19 km. naar Salamanca, dus voldoende tijd om de prachtige, oude binnenstad te bekijken. Ik ga nu, 23.00 uur heerlijk slapen.

19e wandeldag,, 6 Mei van Morille naar Salamanca, 19 km. Om 06.40 uur opgestaan om in de Albergue te ontbijten. Normaal gaat de bar van de Albergue pas om 09.00 uur open maar op verzoek gingen ze om 07.00 uur open. Daar hebben ze geen spijt van gehad want al snel was het volle bak, ook van mensen die in een dorpje 4 km. eerder zijn gestart en hier een koffie evt. met ontbijt kwamen nuttigen. Zelf zijn we om 08.00 uur vertrokken. Al snel gaf Christian aan dat maar alleen verder moest gaan want hij had toch weer last van zijn voet. Het was zo'n 9 graden. we starten redelijk laat omdat de afstand niet zo lang was. Gister na aankomst had het nog flink geregend. Vanochtend was er sprake van een stralende hemel. Omdat we naar Salamanca gingen, een redelijke grote stad en omdat de Albergue pas om 16,30 uur opening en we daar al om 21.00 uur binnen moesten zijn hebben we met elkaar 5 kamers geboekt in een Hostel.

Vanaf het begin was liepen we in een prachtige omgeving en ook door het mooie licht kreeg je de mooiste uitzichten. Na ruim een uurtje kregen we een prachtig uitzicht op Salamanca. leek dichtbij maar duurde toch nog 2,5 uur voordat we in Salamanca aankwamen. Het was een prachtige, gemakkelijk gangbare wandelweg. Onderweg kwam ik Laus en Tonia tegen en zoals gezegd kwamen we om 12.30 uur aan in Salamanca. Een prachtig uitzicht op de Cathedraal. Het was best wel druk en

gezellig. Het mooie weer droeg daar natuurlijk ook wel aan bij. Mijn internetverbinding met mijn Spaanse chip werkte ineens niet meer dus ik kon ook niet opzoeken waar ons Hostel lag. Dus maar eerst naar de Tourist Information. Daar een plattegrond gekregen een uitgelegd waar ons Hostel lag. Een prima Hostel, modern, schoon en ruim. Eerst maar heerlijk, iets langer, gedoucht. Omgekleed en naar het centrum gegaan. Ik wilde alleen gaan anders loop je maar achter elkaar aan en een ieder heeft toch zijn eigen interesse. Christian, hoorde ik later via het internet van Carrefour, dat hij heerlijk op zijn bed is gaan liggen. Ik heerlijk rond geslenterd en zit nu op Plaza Mayor, ondertussen met minder zon en best aardig wat wind in mijn windjack op het terras mijn dagboek bij te houden. Het is nu ongeveer 18 graden. Ik weet nog niet hoe de middag/avond verder ingevuld gaat worden.

Het is weer een complete reünie geworden. De 2 Ieren en de Fransoos, Federica en Sebastiaan, Christian, Laus en Tonia. Een Oostenrijker en Duitser. Weer zo leuk en gezellig. We hebben een een tapas tour gemaakt tot redelijk laat. Op het Plaza Mayor trad op een gegeven moment een Ierse band op. Prachtig, speciaal voor de Ieren. Uiteindelijk Afscheid genomen van de Italiaanse Federica die dinsdag weer terugvliegt naar Italië. Wel eerst met de bus naar Madrid. Morgen vroeg opstaan want er staat een tocht van 37 km. Voor de boeg.

Mijn Camino vriend Christian blijft nog dag in Salamanca vanwege zijn voet. Ik hoorde zojuist dat hij maandag zijn voet gaat laten onderzoeken. In de Hostel aangekomen sliiep Christian in 2 min. en gelijk incl. gesnurk. Fijn hoor. Dus snel die oordoppen in. Het is nu 24.00 uur.

20e wandeldag,, zondag 7 mei. Van Salamanca naar Cuba del Vino, zo'n 38 km. Om 07.10 uur op pad. Het was helder weer en 9 graden. Buiten luidruchtige jongelui waarschijnlijk richting huis. Ik op zoek naar een bar voor een kopje koffie en iets te eten. Dus niet, ook in de volgende 3 dorpjes, alles gesloten. Ik had gelukkig gisteren een stokbrood gekocht dus verhongeren zal niet gebeuren. Alleen de tijdschriften kiosken waren al open. Onze route liep hoofdzakelijk door akkerland. weer even anders. Na 10 km kwam ik bij een dorpje en de route gaf aan niet langs de kerk te lopen. \ik dus even van de route af richting de kerk en toen kwam ik ineens Laus en Tonia tegen. Zij kwamen van een geheel andere kant. Ook zij hebben een aangegeven route gevolgd. Samen op de plaza brood uit onze rugzak gehaald en op het bankje ons ontbijt genuttigd. Samen gelopen tot het volgende dorpje met vele bar's. Ja, allemaal dicht. Wij gevraagd of men een bar wisten die open was. Men verwees naar het eind van een straat, welke niet in de richting van onze route was. Daar had ik geen zin in dus ik alleen verder.

Na zo'n 20 km. liep ons pad langs de autoweg, alleen maar een recht stuk. Niet storend maar op een gegeven moment wel saai. Het weer bleef heerlijk, met een klein windje in de rug. Zo'n 7 km. voor ons eindpunt Kwam in de drie taxi dames (Duits en Oostenrijks) tegen van zeker een week geleden.

Zij lopen een klein gedeelte, meestal het laatste gedeelte van de dagroute. Tussendoor maken zij gebruik van "ander" vervoer. Ongeveer 10. Km voor en het eindpunt kwam ik de twee Ieren tegen en heb met hen het laatste stuk opgelopen. Onderweg nog even een stop gemaakt voor een stukje brood. Om 14.45 uur zijn we aangekomen op de Plaats van bestemming. Omdat het dorpje maar totaal 18 slaappleatsen had in de Albergues heb ik, tegen mijn principes, gisteren toch maar een bed gereserveerd. Want er zijn een groter aantal Pelgrims op pad.

Daar aangekomen ingecheckt, mijn rugzak bij mijn bed gezet en eerst bij het nabijgelegen terras van de bar een grote bier met olijven en even later een schaalje paella besteld. Tijdens onze tocht zo'n 21 graden met lekker windje in de rug. Later zou het 27 gr. worden. Toen maar gaan douchen en mijn bed installeren. Een aantal bekenden ondertussen ook daar gearriveerd. Nu ook 5 mensen uit Australië. Ineens een geheel ander gespreksonderwerp. Toch maar even op bed een middagdutje gaan doen. Wel mijn wekker gezet want we zouden bij de ouders van de Albergue beheerders om 19.00 uur gaan eten. Dat was in de ruimste zin een groot feest. Echt heerlijk gegeten met heerlijk eigen gemaakte wijn. Men produceerde 4500 flessen per jaar.

Zo een smaakvolle, krachtige wijn welke mij deed lijken aan wijnen uit het Spaanse TORO gebied. En deze werd volop geschonken. Een van de Australiërs vertelde dat hij al dagen 3 flessen wijn meedroeg die hij bij een proeverij had gekocht. Dat is 3 kilo (Pufff). Allemaal meesjouwen. Hij wilde er wel vanaf en deed de suggestie, ga ze halen want de avond is nog laat. Zo gezegd, zo gedaan. Prachtige Rioja Crianza, mijn geliefde Ribuelo del Douro en een uit Campo de Borja. Toen de vraag, hoe krijgen we de flessen open. Natuurlijk heeft Aad altijd een kurkentrekker bij zich. De wijnen waren zo lekker, ook de Albergue eigenaar stond te genieten. Het leuke van deze avond is dat op het laatst de gehele familie, zeker 4 generaties aanwezig waren om met ons mee te genieten. Ik had het eerder over feest, ja het was een groot feest. 22.00 uur iedereen in ruste en ik nog even mijn verhaal op papier zetten. Nu, 22,45 uur ga ik ook maar slapen. Nu geen zin meer om mij verhalen te posten, dus dat zal morgen gebeuren. Nog even vermelden, buiten het voortreffelijke eten, de accommodatie was ook perfect. Welterusten.

21 wandeldag, 8 mei van El Cubo de la Tierra del Vivo naar Zamora. 31,5 km. Het is 10 gr, na een goed ontbijt wel met toast, geen brood, om 07.20 uur vertrokken. Het is helder weer, wel fris met een windje van voren. Na gisteren een verademing, een mooi open landschap met akkerbouw/graanvelden en wat bossages. Cuba del vino ontleent zijn naam aan de vele wijnbouw van vroeger. Na de druifluis in de 18e eeuw heeft men zich geconcentreerd op de landbouw, met een enkele uitzondering daargelaten. Gisteren kwamen we drie (taxi) dames tegen, die we al eerder waren tegengekomen, onder een grote boom lekker in de schaduw te genieten van de dag. Laus en Tonia liepen niet ver voor mij en ineens waren ze verdwenen. Ik

dacht dacht dat ik een afslag gemist en niet door centrumpje ben gelopen waar zij mogelijk koffie waren gaan drinken. Bleek later niet het geval. Op een gegeven moment was ik wat foto's aan het maken en wat impressies op mijn telefoon aan het schrijven zag ik twee mannen aankomen lopen die er redelijk de pas in hadden. Het bleken twee Fransen te zijn die ik meer dan 2 weken niet had gezien. Heel leuk. Ze hadden in een andere albergue overnacht. De ene spreekt goed Duits en de andere een beetje Engels. Ongeveer na twee uur liepen we door grote wijnvelden. Wat mij opviel is dat de druivenstokken veel minder bladgroei had als eerder. We lopen hier natuurlijk 500 km noordelijker, dus minder warm. Ineens ging het pad ineens naar beneden.

En vlak landschap met uitzicht van een klein wit dorpje. Het is echt weer zo een genietdag. De koffie roept, dacht ik bij mezelf. Heb ik toch verkeerd beoordeeld/geroken want onze route liep niet naar het dorpje maar liet het links liggen, dus op naar het volgende dorpje. Nu boog onze route vlak voor het dorpje naar rechts. Ik toch maar doorgelopen naar het dorpje San Marcial. Ze hadden daar een heuse bar en een Alementaria (kruidenierswinkel). Ik een brood en wat fruit gekocht. Op het plein mijn broodje klaar gemaakt met de Jamon Serrano welke ik nog in mijn rugzak had. Heerlijk! Op het pleintje stond een vrachtautootje met veel geluid met spullen a la de winkel van sinkel, de Blokker van de regio. Ongeveer 8 km. Voor Zamora zag je de stad al liggen. Dus we zijn er zo. Dus niet.

Onderweg kwamen we langs een modern monument "Brocal de las Promesas". Het symboliseerde de route van gelovigen van "All over the World" naar Santiago de Compostela. Om 13.35 uur kwamen we aan bij de Albergue. Deze ging om 14.00 open dus in de rij rugzakken aansluiten. Het was toen 22 gr later zou het 28 gr. worden. Normaal zou ik mij direct gaan douchen maar de boiler was in de maak en later zou er weer warm water zijn. ik met mijn looplichaam omgekleed om later te gaan douchen. Ik naar het oude centrum. Prachtig, zo een diversiteit aan oude gebouwen. Werkelijk een stad om te bezoeken. Snel een terrasje opgezocht om iets te gaan drinken. Daar zaten ook Laus en Tonia, net begonnen aan hun Pelgrimsmenu. Snel aangeschoven en ook het 3 gangen menu besteld. Heerlijk gegeten met prima wijn. Een fles voor mij alleen. Uiteindelijk mocht ik € 10 afrekenen. Het is al weer 18,30 uur, hoe snel gaat de tijd. Ik ga nog wat van de stad bekijken met zijn mooie cathedraal en andere prachtige gebouwen. Eerst nu mijn verhalen posten. Tot de volgende keer.

22e wandelverslag dinsdag 9 mei van Zamora naar Riego del Camino, 36 km. Eerst nog even terugkomen op gisteren. Ik had al geschreven dat je Zamora een keertje moet bezoeken. Het bruist er enorm. Een stad met zo veel sfeer, prachtige gebouwen en Cathedraal. Het was maandag, het leek wel een zondag, zo veel mensen op straat en de terrassen. Rond 20.00 uur wilde ik een restaurantje opzoeken om te gaan eten toen ik langs een wijnwinkel liep. Je voelt hem al aankomen. Ik zag daar een grote tafel staan met allemaal glazen. En er stonden wat mensen bij. Ik naar

binnen, is hier een wijnproeverij vroeg ik. Ja, kreeg ik als reactie. Natuurlijk mijn directe vraag: mag ik daar aan deelnemen, ik werd gelijk met alle egards ontvangen.

De Wijnproeverij werd geleid door een kleine, jonge wijnboer. Het was een gezellige, zeer interessante wijnproeverij. Er waren zo'n 15 personen. Om op tijd in de Albergue te zijn, want de deur ging om 22.00 uur dicht, mijn alarm gezet. Ik moest dus eerder weg. Ik was net op tijd bij de Albergue. De Hospitalero stond al met de sleutel in haar hand bij de deur. Ik vertelde haar van mijn wijnproeverij en vroeg haar of nog even terug mocht en wat later de Albergue in mocht. Haar antwoord was kort en bondig: NEEN.

Ik had 's Middag's gelukkig geluncht. Van mijn avondeten is dus niets meer terecht gekomen. Het stel uit Baskenland, die geen woord over de grens sprake, en toch hadden we mooie conversaties. We kwamen ze om de zoveel tijd steeds weer tegen. Hun tijd zat erop. Zij gingen de volgende dag weer naar huis

Nu echt over de 22e wandeldag,. We starten om 07.35 uur. Het was bewolkt, zo'n 12 gr. We lopen weer door de graanvelden. Men noemt dit gebied ook wel het "Broodland". We zijn aangeland in de provincie Castilla y Leon. Het was toch best wel fris. Om 11.15 uur tijd voor de eerste koffie. Samen met Laus en Tonia. Daar ook mijn brood van eergisteren met nog steeds mijn Jamon Serrano. Ik kreeg ook een eitje van Tonia, dat smaakje ook heerlijk op stuk (oude) brood. Het zonnetje kwam flauw door, werd aangenaam.

In het routeboek stond een groot meer ingetekend, maar stond helemaal droog. We konden er nu doorheen lopen anders hadden we iets moeten omlopen.

De afgelopen dagen waren er veel Pelgrims (minimaal 3x) en in de Albergue waar we wilden overnachten waren maar 14 slaappleatsen. Tegen mijn principes in tijdens de Camino is het reserveren van een Albergue. Nu toch maar gedaan. Uiteindelijk waren er maar acht pelgrims. Toen ik daar om 14.50 uur aankwam, het was toen 23 gr. liep 5 mtr van de albergue een oude vrouw en die vroeg mij: reservado? Ik zei ja. Zij liep terug en liet mij binnen. Het was een niet een echt fijne albergue, Heel erg basis, eenvoudig/oud.

Ik dacht, vandaag zal ik snel klaar zijn met mijn verhaal.

Echter, door wat hetgeen verder op ons pad kwam heb ik nog wat te schrijven. (TE DELEN) We kwamen het Ierse stel tegen en zij hadden een slaappleats gevonden bij een nieuwe Albergue van 3 jonge vrouwen. Een Ierse, een Schotse en een Italiaanse. Zij beheerden sinds dit jaar "Casa Camimo" in een huis van bekende uit Schotland. Als tegenprestatie moesten zij wat renovatiewerkzaamheden doen. We (8 personen) werden uitgenodigd om bij hun te komen eten. Die uitnodiging hebben we met plezier aanvaard. Nog niet wetende wat ons nog te wachten stond. In onze Albergue stond aangegeven dat we bij bar Peppe ook konden eten en wel voor '€ 8,=. Wij daar heen.

Vanaf de buitenkant zag er al niet uit. Wij naar binnen. Een donkere, vieze xxxxx. Hier zou ik zelfs GRATIS niet willen eten. Toch maar een biertje (uit fles) besteld, want we waren best wel dorstig. Al snel gingen we kijken bij Casa Camino van de 3 jonge vrouwen.

22e wandeldag, vervolg

Na een uurtje slaap zijn wij om 18,30 uur er naar toe gegaan. Een grote lange tafel met wat Tapas en wijn op tafel werden we ontvangen. De meiden waren vegetarisch, dus we hebben een heerlijke Vegetarische maaltijd gehad. Bijzonder smaakvoll! Na het eten kwam er een gitaar boven water. Er werd muziek gemaakt, gezonden, enorm gelachen. De Italiaanse speelde de gitaar en had zo een mooie stem. Het was "wouw" genieten. De Schotse, ook met een prachtige, ander soort stem, zong samen vele liederen Zij speelde daarbij ook blokfluit. Het was "Gewoon" feest van de bovenste plank. Ook werd er Ierse muziek gespeeld wat de drie aanwezige Ieren veel plezier deed en zongen uit volle borst mee. Ook Herbert uit Oostenrijk, die daar in een zangkoor zingt zong uit volle borst mee. OoooH!!!! wat hebben we genoten. Het werd al snel laat. We waren ook uitgenodigd om hier de volgende ochtend te ontbijten. Zo gedaan. Ik wil graag vermelden; mensen wanneer jullie hier in de buurt zijn ga overnachten bij deze 3 lieve, erg aardige jonge vrouwen welke ook menig CAMINO hebben gelopen en vanuit hun gevoel deze Albergue zijn begonnen. (voor intimi, het begon bij meer direct te borrelen). Hierbij de gegevens:

CASA CAMINO (Bea, Sandra & Sara)

Riego del Camino

Tel: +34.605.07056 9

E-mail: casacaminoriego@gmail.com

Website: casacaminoriego.weebly.com

AFSLUITEND, dit was zeker mijn mooiste Camino Via de la Plata avond tot nu toe!

23e wandeldag, woensdag 1 mei. Van Riego del Camino naar Tabara. 33 km. 07.00 eerst wezen ontbijten bij de Alberque van de drie meiden. Om 07.30 uur vertrokken. Temperatuur zo'n 9 graden. Ik had het weer verkeerd ingeschat. Het zag er zo donker uit. Dus mijn broekspijpen aangeknoopt, regenhoes om de rugzak en regenjack aan. al snel mij jack uit. Om 08.45 uur in het eerste dorpje Granja de Moreruela koffie gedronken. Hier splits de route via Astroga of Ourense. Ik koos om de Camino de Sanabres via Ourense te lopen. Dan kom je uiteindelijk op de Camino Portugues uit. Ik had behoefte om alleen te lopen. We lopen al vele dagen op een hoogte van 700=800=850 mtr. Het gebied was al opener geworden. Liep langs jonge pijnboom bomen, Op de top van een Heuvel ging het pad de hoek om en ineem kwamen we in een dicht begroeide omgeving. Het werd meer rotsachtig. We kwamen bij een mooie Brug over de rio Esla aan.

Direct over brug liep de route over een smal rotspad langs de rivier met het nodige klimwerk. Het is niet mijn favoriete bezigheid maar toch er in gegaan. Na zo'n 100

meter voelde ik mij niet veilig. Ik stond wankel op mijn benen, mijn evenwichtsgevoel was redelijk weg. En links het grote gat naar beneden zien ben ik toch teruggegaan naar de weg en deze gevolgd tot het volgende dorp Tabara wat mijn eindbestemming was. Het weer was zeer wisselend, wanneer de zon doorkwam was het echt ineens enorm warm. Ik heb nog nooit zoveel kleding aan-uit gedaan. Om 14.00 uur, vlak voor mijn eindbestemming begon het te regenen. Eerst een minuut of 5 onder een boom geschuild maar kreeg de indruk dat het nog even zou duren. Toch maar mijn regenhoes over mijn rugzak gedaan, regenjack weer aangedaan en de laatste 10 min. volgemaakt.

Om 14.25 uur kwam ik aan in de Alberque aan de andere kant van het dorp. Het was toen 19 graden. Deze Alberque had maar 14 bedden. Omdat Laus en Tonia en ook Herbert (Oostenrijk) en Heinz (Duitsland) we de laatste dagen steeds tegenkwamen vroeg ik 4 bedden voor hun vrij te houden. We hadden afgesproken in welke Alberque we zouden willen overnachten. De Hospitalero zei, geen probleem er zijn bedden voldoende. Toen ze met z'n vieren aankwamen waren er nog maar drie over. 1 persoon kon evt. op een matras slapen maar wilde men niet. Zij dus naar een private Alberque.

Zo'n 6 weken voor de aanvang van mijn Camino had ik last van hielspoor. Vlak voor ik ging was het redelijk opgelost. Men had mij verteld dat het geen schade zou geven wanneer ik er onderweg weer last van zou krijgen. Ik had al gemerkt dat ik de pijn redelijk kon wegmasseren. De laatste dagen kreeg ik er wel weer last van maar wat ik al zei, dat masseerde ik weer weg. Een beetje Voltaren crème hielp me ook. Sinds vandaag heb ik er echt last van ondervonden. Dat vertaalde zich ook door pijn in mijn rug. Laus heeft mijn rug wat gemasseerd wat wel prettiger aanvult. Nog een uurtje op bed gelegen om mijn rug te rechten. Over een half uurtje (20.00 uur) gaan we in de Alberque gezamenlijk eten. De hospitalero verraste ons met een Spaanse soep met noedels en ei en een heerlijke paella. Na het schrijven van mijn dagverhaal snel naar bed.

24e wandeldag, donderdag 11 mei, van Tabara naar Santa Croya de Tera.

Gistermiddag, na binnenkomst, heeft het nog aardig geregend. Ook vanochtend zag het er dreigend uit. Na een gezamenlijk ontbijt zijn we om 07.40 uur vertrokken. Al snel moest mijn regenhoes over mijn rugzak en mijn regenjack aan. Na een tijdje hield het op met miezer regen, ik kreeg het echt te warm in mijn jack. Dus jack uit. Soms waaide het wel aardig maar daar heb ik mij tegen vermand. Rond 10.30 uur de eerste bar tegengekomen. Dubbele Cafe con Leche besteld een lekker uitziend zoetig gebak. Naast de koffie was ook het soort gebak erg lekker. De omgeving was best wel mooi maar omdat het toch triest weer was heb je niet zo veel aandacht voor de omgeving. Onderweg toch nog regelmatig miezerregen gehad maar had geen reden om mijn regenjack weer aan te doen. Ik dacht, met warm weer wordt je ook nat. Het pakte goed uit. Aankomend bij de Alberque was ik helemaal "droog".

Bij Binnenkomst in het dorpje zag ik een stel wat oudere mensen aankomen. De man, een Spanjaard, sprak mij aan in Duits. Ik vertelde hem dat ik uit Nederland kwam maar wel Duits sprak. We hadden een heel gesprek. Hij vond het zo prachtig om met iemand Duits te spreken. Om 12.05 uur, wel erg vroeg, was ik bij de Albergue. Dan uit Ierland had de Albergue voor ons geboekt. Een prima, private, Albergue met een leuke ruimte om met elkaar te zitten. Vanavond gaan we hier ook met z'n allen eten. Om de tijd te doden ben ik naar de Alimentario om wat te drinken en snacken te halen. Nu 16.30 uur zitten we er nog steeds. Voorlopig stop ik even met schrijven. Tot straks. Na een kleine pauze onder de dekens hebben we met z'n allen om 19,30 uur met elkaar in de Albergue gegeten. Omdat er nog al wisselende afstanden in het routeboek staan hebben we, Laus, Tonia en ik in principe de slaappleatsen bepaald. Nu 21.30 uur ben ik ga slapen.

Dit was het weer. Het gaat nog steeds naar wens. Reeds zeker 1,5 week lopen of eten en slapen we in de zelfde Albergues. Een Nederlands stel, een Iers stel, een Duitser, en een Oostenrijker. We lopen allemaal apart maar toch regelmatig stukken met elkaar. Alles bij elkaar heel gezellig.

25e wandeldag, 12 mei van Santa Croya de Terre naar Rionegro del Punte. Om 07.05 uur zijn we zonder ontbijt en bij 7 graden vertrokken voor onze 27 km lange tocht. Het was dichte hemel maar geen zware wolken. Het eerste gedeelte was niet zo een bijzonder gebied om te lopen. Om 09.45 uur was de eerste mogelijkheid voor onze koffie met ontbijt. Het dorpje ervoor stond een groot reclamebureau bord voor een Pelgrims bar/restaurant. Men moest er wat voor omlopen, maar dat hadden we er voor over om koffie te drinken. Helaas deze was gesloten. Toen ik om 09,45 uur in de Bar aankwam zaten daar het Ierse stel Dan en Mary daar al even. Men had daar wel koffie maar geen toast of Bocado. Wel een vleeswarenschotel met Tortilla en wat brood. Omdat het druilig weer was hebben we er wat langer gezeten dan normaal. Met z'n drieën zijn we toen verder gegaan. Het was echt Hollands en Iers weer. Ik liep nog in mijn korte broek, want ik had het niet koud.

Na verlaten van de bar had ik koude benen en net buiten dorp zag ik open landschap met veel wind. Toen snel, voor de eerste keer mijn regenbroek aangedaan. Vanaf dat moment werd de omgeving mooier, dat kwam ook omdat regelmatig, door de buitjes door, de zon doorkwam. Even voor het dorpje Villar de Farfon op 800mtr hoogte stond een bord: over 3.5 km koffie. Wij de route gevolgd en aan het eind van het dorp stond een kleine Albergue en de beloofde koffie. Een Zuid Afrikaan (die eigenlijk in Zambia heeft gewoond) heeft ongeveer acht jaar geleden krot gekocht en heeft er nu mooi huis van gemaakt en kleine aparte Albergue voor vier slaappleatsen. Een aardige man ontving ons en er ontstond natuurlijk een interessant gesprek. Hij had alles gerenoveerd met leem, riet en oude stenen. Zo mooi. Zo traditioneel. Na de Thee, dus geen koffie, zijn we gedrieën verder gegaan. Op een gegeven moment kwamen we bij een stuwmeer/Dam. De route ging langs een verschrikkelijk groot meer

met prachtige uitzichten. Was weer echt genieten. Het weer was zeer wisselvallig, miezerregen regen - zon. Om 14.45 uur kwamen we aan bij onze bestemming. Het was toen 11 gr. Warm is anders. De Albergue was van een geloofsgemeenschap en de deur was open en niemand aanwezig. Het Ierse stel wilde naar het volgende dorp lopen, nog zo'n 10 km. We namen afscheid en dachten dat we elkaar niet eerder dan in Santiago de Compostela zouden terugzien. Dat komt dat zij het routeboek volgen en wij, het Nederlandse stel, de Duitser en de Oostenrijker vanwege sommige forse afstanden de 5 wandel afstanden omgezet hadden naar 6 afstanden. Dus per dag ongeveer 25 -27 km. Nadat ik mijn rugzak bij een bed had gezet ben ik eerst naar de/een bar gegaan en heb daar van een heerlijk menu genoten. Na een uur kwamen ook onze andere Camino vrienden aan.

Rond een uur of vijf ben ik uiteindelijk gaan douchen, wat ik meestal als eerste doe. Ik heb het gemerkt, het was bijna koud water. Dus snel er onderuit. Nog even een uurtje mijn ogen dicht gedaan om gezamenlijk om 19.00 uur samen te gaan eten. Lekker en gezellig gegeten met als afsluiting een heerlijke Spaanse Brandy. Om 22.00 uur ben ik gaan slapen.

26e wandeldag, zondag 10 mei. Van Puebla de Sanabria naar Lubian, 28,5 km. Het was 8 gr. en een redelijk open hemel. Om 07.10 uur vertrokken na een snurkachtige nacht. Mij onderbed buurman kon er wat van. Ik maar steeds met het bed schudden, dan hield hij weer een tijdje op. In de rug na een tijdje wat zon. Maar voor mij donkere wolken. Om 09.00 uur trok de lucht open. Er waren 2 opties om de tocht vandaag te lopen. Langs het water (Scheen prachtig te zijn) of langs de weg. We hadden gekozen om langs de weg te lopen omdat vanwege de regen, voornamelijk snachts, het daar heel drassig was. Men rade het af. Ondanks dat we langs de weg liepen was de omgeving prachtig. Heuvelachtig met mooie uitzichten op de bergen. We moesten vandaag van 900 naar 1350 mtr. klimmen en dan weer afdalen naar 1000 mtr. Het weer werd steeds lekkerder. Om 09.15 uur koffie en daar zag ik Dan en Mari, het Ierse stel. Om 09,45 weer op pad. Op de top moesten we nog door een tunnel van 435 mtr. lang. Het was in de tunnel zo koud, het leek wel een zeer koud afgestelde koelkast. Toen we over de top waren van de berg, werden we overvallen met een koude wind. Toch maar iets warmers aangetrokken. De weg ging zoals al beschreven bergafwaarts. Na een kleine tussenstop voor koffie en bocadilla kaas. Hier veel bekende Pelgrims. Met een aantal weer op stap. Toen kwamen we op een punt waar we 2 kanten op konden. Wij kozen om rechts af te slaan en even verderop zou men weer moeten kiezen. Dat punt hebben we niet gezien waardoor we een extra lange route hebben (moeten) lopen. Zeker 4 km. extra/om. Wel een mooie route maar daar hadden we niet op gerekend. Om 13,45 uur kwamen we in Albergue aan. Er waren maar 16 bedden. Ik had geprobeerd te reserveren maar dat deed men niet. Daar aangekomen kon ik gelukkig wel nog 4 slaappleatsen reserveren voor mijn groepje. Ik heb in mijn verslagen nog niet gehad (op verzoek) over wat we moesten betalen voor eten en/of slapen. In deze Albergue mochten we slechts € 3,- betalen. Het dorpje heeft slechts 180 inwoners dus verder konden we er niet zo veel

verwachten. Toch nog 2 bar's/restaurants. Wat gedronken en geluncht en daarna een tukje gedaan. Vanavond met z'n allen in het andere, beter restaurant afgesproken om te dineren. Nu 16 graden hier. Wordt vervolgt. Met elkaar gezellig gedineerd en nu, 21.15 uur naar bed

27e wandeldag, maandag 15 mei van Lubian naar A Gudina. 24 km. Nog even terugkomen op het dorpje Lubian. Het was zo een rijk dorpje. De huizen waren veelal heel mooi gerenoveerd en mooie huizen bijgebouwd. Ook de sociale voorzieningen waren allemaal zo mooi en goed uitgevoerd. Nu begrijp ik dat er 2 bars en restaurants waren. Het is 11 gr. En bijna onbewolkt. Om 07.10 eerste een Tostado en koffie en om 07.40 uur op pad. Gisteren zijn we in de provincie Galicië aangekomen. Al snel ging de route door het bos langs waterpaden, (blubber) hummm, met grote stenen om er langs te kunnen lopen. Soms onder omgevallen bomen door. Een enorme waterverplaatsing, veel beekjes en kleine watervalletjes. Ondanks alles een heel mooi stuk natuur. Wel een echte baggertocht (mijn kinderen Merel en Daniel kunnen zoiets zich nog best herinneren) vaak vasthoudend aan takken en boompjes. Heel glibberig. Het was me een zo geaccidenteerd terrein. Dat klimmen kostte me enorm veel kracht. Aan het eind van de tocht was ik echt vermoeid!. Dan zijn hoge wandelschoenen toch wel heel fijn.

Over de pas heen hadden we een prachtig uitzicht en heel fijn, droge wandel paden. Ik dacht boven op de top even stukje over de daar aanwezige weg te lopen. Niet door de verwachte bagger. Uiteindelijk toch het pad genomen. Geen spijt van gehad want het waren prachtig droge paden en al snel kwamen we door kleine dorpjes. Een prachtige route. We liepen steeds op redelijke hoogte tw. 1023, 1259, 955 en 975 mtr. Al met al 570 hoogtemeters gemaakt. We liepen later door een zeer weids, soort duingebied met een soort witte brem en vele rotspartijen. Het laatste stuk heb ik met de Australiër Herbert opgelopen. We kwamen om 13.20 uur aan in de Albergue. Daar was niemand aanwezig maar de sleutel zat in de deur. Een keurige Albergue en er stond dat er om 19,30 iemand was om de kosten te innen en ons de Pelgrimsstempel te geven. Het weer was prime, heel licht bewolkt en fijne temperatuur, nu 20 gr en wordt straks 22 graden. Na gedoucht te hebben en mijn bed te hebben ingericht ben ik het stadje met 800 inwoners gaan verkennen. Daar was ik snel mee klaar. Na een biertje in de eerste bar een BOCADILLO Chorizo in de volgende bar met een (?) echt mooi glas wijn. Heinz en Herbert kwamen hier ook langs en na een tijdje ben ik mijn dagelijkse verhaal weer gaan schrijven. Laatst werd er op mijn Blog gereageerd dat voor het schrijven toch wel een hele discipline geldt. Ja dat klopt, maar toch vind ik het heerlijk om mijn "directe" ervaringen op papier te zetten. Er gebeurt zo veel, dat wanneer je het niet van je "af" schrijft veel al snel van die mooie ervaringen wordt vergeten. Het is nu 16,25 uur en ik ga een klein dutje doen.

28e wandeldag, dinsdag 18 mei. Van A-Gudina naar Laza, 35 km. Het is 11 gr. Om 06.00 uur opgestaan om eerst in de bar te ontbijten en dan om 06.45 uur op pad te

gaan. Nu ook met prachtige vergezichten met tussendoor kleine dorpjes waar de soberheid van af straalt. Armoede? Overal veel rommel/troep. Dat vind Lucia, mijn echtgenote, ook bij ons thuis. (HA, HA, HA)

Op een gegeven moment liep ik door het dorpje A-Venda de Capela. Hier een prachtig uitzicht Ook op het grote Stuwmeer (Balsa?). Een Dorpje met 15 huizen en een eigen treinstation. We bleven steeds hoog lopen zo rond 1000-1100 mtr. De rust die het dorpje uitstraalde had me zo te pakken. Ik heb een foto van een rijtje vervallen huizen gemaakt. Ik werd er zo blij van. Ook hier doe je het voor! Steeds weer prachtige uitzichten.

We liepen Midden in natuurpark Concello de Castrelo do Val. Alles zo mooi. Hier is men ook bezig met de aanleg hogesnelheidstrein lijn en tunnel tunnel voor een verbinding van Galicië naar Madrid. Een Europees project. Direct na het dorpje liep ik door een stuk net verbrand gebied. De brandlucht was nog flink te ruiken. Waarschijnlijk door de aangrensende spoorlijn ontstaan. Om 11.05 uur in het plaatsje Campobecerros een glas bier besteld en op het terras opgedronken. Daar ook mijn halve stokbrood van gisteren met de chorizo van 4 dg geleden opgegeten. Wel drie meppen gegeten, normaal eet ik tussendoor niet zoveel. Zo'n 20. Km. Afgelegd en nog 1e te gaan. Het was 11.45 uur toen ik weer ging lopen.

De zon brandde zo. Na de eerste afdaling dorp weer flink klimmen met als resultaat prachtig uitzicht. We liepen toen op 1135 mtr. De laatste afdaling ging door een mooi bos, veelal in de schaduw. Misschien al vaker geschreven, maar dit was echt mijn dag, vol emotie. Het was toen 29 gr, dus gewoon warm. Om 14.15 uur kwam ik aan in Laza. Direct bij binnenkomst van het plaatsje moesten we ons aanmelden bij een soort medische post. De sleutel van de Albergue en de slaapkamer meegekregen. Een geheel nieuw gebouw met alle voorzieningen. Ik deel de kamer met 5 lopers uit Baskenland die de etappe in 3 april etappen lopen. Ik hoop op een rustige nacht. Het is een plaatje met 1500 inwoners maar dat zie je er niet van af. Ik vroeg in de bar aan een inwoner waar werken de mensen uit dit dorp. Hij vertelde dat men alleen hier sliep en werk had aan de HSL of verder in de grotere stadjes. Ik zit nu heerlijk onder een zonnenscherm van de bar mijn verhaal te schrijven. Het is nu 16,45 uur en ik denk dat nog even het dorpje in loop en dan even op bed ga liggen. We gaan rond 19.00 uur aan het avondeten beginnen.

29e wandeldag, 17 mei Van Laza naar Xunqueira de Ambia. 33 km.

Nog wat schrijverij betreffende gisteren, 16 mei. Gisteren tijdens de borrel klaagden mensen dat we over zo veel asfalt hebben moeten lopen. Ik kan dat niet zo goed plaatsen. Ok, we hebben tijdens deze tocht over redelijk veel harde ondergrond paden gelopen. Maar geen auto gezien. En de omgeving was zoooooo prachtig. Ik dacht bij mezelf, wou waar kun je je druk om maken. Het was misschien wel mijn mooiste tocht. Een klein beetje relativeren is hier op zijn plaats. Wat jammer. (ik zeg, dit is mijn interpretatie)

Om 19,30 uur konden we in de bar/restaurant terecht waar we ook al geborreld hadden. Uiteindelijk waren we met z'n tienden aan een grote tafel met elkaar aan het eten. Een Frans stel uit Marseille, welke we al een aantal dagen tegenkwamen, zaten aan een aparte tafel om te gaan eten. Ik vroeg hen om bij ons aan de grote tafel te komen zitten. Het werd dus een erg gezellig en smaakvol diner met elkaar. De man bleek een gepensioneerd General Manager te zijn van Novotel. Het gesprek werd daar door extra interessant. We hebben echt heerlijk gegeten en met wijnen welke ik heb voorgesteld. Normaal zijn de speciale menu's inclusief hun huiswijn. Ik wil deze graag vooraf proeven want ik betaal graag iets meer voor een lekkerder wijn. Mijn Camino groepje weten ondertussen wel wat echt lekker is. (Vreemd he)

Uiteindelijk moesten voor dit heerlijke Pelgrims menu incl. de echt lekkere wijnen, € p.p. 11,00 afrekenen. Jullie begrijpen dat we met z'n allen een erg gezellige avond hadden. Het is nu 22,15 uur en ik ga slapen.

Nu het verslag van de 29e wandeldag, 17 mei. Omdat we 33 km. Moesten lopen hadden we afgesproken dat we om 06.00 uur zouden opstaan. Heerlijk geslapen zonder snurkende Pelgrims. Uiteindelijk om 06.45 uur vertrokken. De bar ging pas om 07.00 uur open, daar wilden we niet op wachten. Het was zo goed als licht, dus goed de bewegwijzering te zien. Het was druilerig weer dus lange broek aan en jack. Al snel kreeg ik het warm van het lopen. Snel het jack uit en even later de broekspijpen afgeritst. Na een uur moesten we flinke klim doen. Het werd een stevige Klim zonder eind. We hebben vandaag 700 hoogtemeters gemaakt en 640 meters gedaald. Boven angekommen (dacht ik) kwamen we op een vlak stuk echter toen volgde er nog een flinke klim. Ik moet zeggen, het viel me niet mee. Ook al omdat ik gisteren mijn enkel had verzwikt en dat ging ik vandaag merken. Om 09.15 uur kwamen we in het plaatsje Albergueria aan. Wij bij de bar "Rincon del Peregrino" naar binnen. Ieder stukje muur was bedekt met allemaal jakobsschelpen van bezoekers met hun eigen opschrift. Zeker duizend stuks. Er werd ook, redelijk luid, Klassieke muziek gedraaid. Heel bijzonder en sfeervol. Natuurlijk ook een flinke afdaling. Het was koud geworden, zeker door de wind. Maar weer wat laagjes aangedaan. Al snel brak de lucht open. Laagjes weer uit. De gehele dag liepen we weer door een prachtige, zeer afwisselende omgeving met prachtige uitzichten. Op gegeven moment liepen we in een open terrein op een kaarsrecht pad waar maar geen einde aan scheen te komen. Kilometers lang.

Gelukkig kwamen we bij een klein dorpje aan. Ik wilde wel even pauze houden, was best wel een beetje moe. Het was 13.00 uur, 5 km voor onze Albergue/slaapplaats. Daar was een grappige bar genaamd "Asociacion Peregrinos Bo Camino". Zag er professioneel uit van buiten maar stelde niet zo veel voor. Na mijn biertje en chocolade croissant en een gratis stuk Empenada na een half uurtje weer op stap. Ik moest echt weer op gang komen. Een mooie Route door het bos. Wel met gemeen klimmetje en natuurlijk afdaling. Om 14.30 uur kwam ik bij de Albergue aan. Een

geheel nieuw, modern pand. Men had 24 slaappleatsen en er waren er nog maar 4 vrij. Ik zag allemaal nieuwe mensen. Het zou kunnen zijn dat het Pelgrims zijn die alleen de laatste 100 km. lopen want daarmee kunnen zij het "CREENTIAL" verdienen.

30e wandeldag, donderdag 18 mei van Xunqueira naar Ourense. 20,5km. Om 06.20 uur gingen we op pad. Niet omdat we zo een grote afstand moesten overbruggen maar omdat we dan meer tijd hadden om in Ourense rond te lopen. De lucht vol dreigende wolken, het was 12 gr. gelukkig was er een Bar open voor de koffie. We hadden het niet afgesproken maar daar was iedereen weer bij elkaar ondanks de drie verschillende overnachtingsplaatsen. Daarna snel op pad. Ik liep het dorpje uit zonder goed op te letten. Gelukkig waarschuwde een man/inwoner mij dat ik de verkeerde weg had genomen. Ik had al eerder moeten afslaan.

De lucht brak al redelijk snel open, dus heerlijk loopweer. Dat was ook het enige positieve van de wandeltocht van vandaag. Erg saai, alleen maar langs de weg vol verkeer. Vlak voor Ourense kilometers door Industrie gebied. Om 11.00 uur kwam ik aan in Ourense. Het was toen 14 gr. Niet echt warm voor Spanje. Eerst naar de Tourist Information voor een plattegrond en informatie over de bijzonderheden en waar ik ons Hotel kon vinden. Het was 400 mtr. van daar vandaag, dus heel centraal. Een prima 2 sterren hotel. Eerst heerlijk gedoucht en lekker mijn spullen ruim kunnen uitstallen. Direct lekker in mijn eentje rond gelopen. Er was een hele grote soort Baderie. Daarna naar het Praza Maior. Ja zo schrijft men het in Galicië Heerlijk op het terras een paar glaasje Albarino, een prachtige witte wijn uit het gebied. Daarna verder door het stadje gelopen met een hele mooie Cathedraal van Ourense. Ook nog andere grote, mooie kerken. Ourense staat ook bekend om zijn Thermische bronnen/baden. Toen hier naar op pad. Ik had gelezen dat er naast een aantal professionele ook een openbare, gratis Thermaalbad was.

Om daar te komen moest ik over een prachtige oude Romeinse brug. Daar aangekomen zag ik mensen heerlijk recreëren in de diverse buitenbaden. Ik wilde er met mijn bloten voeten in maar dat werd door de daar aanwezige soort badmeester verboden. Ik mocht er alleen in als ik mij verder uitkleed en alleen met een badbroek aan. Want iedereen zat/lag daar in zijn/haar badkleding. Ik wilde alleen met mijn voeten erin baden maar dat mocht niet. Ik moest in badkleding zijn.

Ik mijn shirt uit, mijn broekspijpen opgerold, maar neen dat mocht ook niet. Haast wilde ik ook mijn broek uittrekken maar heb dat toch maar niet gedaan. Ik zat gewoon langs de kant maar mocht er met mijn benen niet in. Het verschil zat erin dat mijn korte broek niet als een zgn. zwembroek kon worden gezien, Ondanks dat ik niet in het bad wilde zitten. Al met al heel komisch. We hebben wel gelachen, ook de mensen in de baden. Een paar spraken Duits, dus mijn verhaal kunnen doen.

Zij vonden het ook vreemd. Wel heel leuk om te zien dat de mensen daar heerlijk aan het genieten waren.

Toen maar weer terug naar de oude stad en na wat brood en Aquarius (mijn drank voor onderweg) te hebben gekocht naar mijn hotelkamer. Omdat het nog vroeg was ben ik een dutje gaan doen. Om 20.00 uur naar de oude binnenstad gegaan. Wat waren er veel bars. In elk straatje wel 10 tot 20 naast elkaar. Om 20.30 uur zaten de mensen wel lekker op de terrasjes. Uiteindelijk is het nog 19 gr. geworden. Uit de wind was het best lekker. Niemand was aan het eten. Ik voeg aan een dame in een restaurant welke mij vertelde dat men niet voor 22.00 uur ging eten. Dat was voor mij te laat want ik wilde toch bijtijds gaan slapen. Ik kwam toen Heinz en Herbert tegen die ook nog wilde gaan eten. Ik had bij een restaurant een special "Menu Degustacion" gezien wat me wel beviel. vijf gerechten met vijf verschillende wijnen. Ik vroeg aan beiden, willen jullie € 28,= uitgeven aan het eten waarop direct werd gereageerd dat zij niet zo veel wilden eten/uitgeven. Ik had ook nog een gezellig restaurant gezien waar men ook een Pelgrimsmenu voor € 10,= aanbood. Wij daar naartoe. We hebben er erg lekker en gezellig met z'n drieën gegeten. Ondertussen was de oude stad gaan leven. Nu 23.15 uur, ik ga slapen

31e wandeldag, vrijdag 19 mei van Ourense naar Mosteiro de Oseira. 32,5 km. Om 07.20 uur, na ontbijt van start gegaan. Het is 9 gr. Half bewolkt en redelijk fris

Er waren twee routes om naar onze tussenstop Cea te gaan. Deze Oostelijke route heb ik genomen omdat ik bij deze iets minder klimmen moest. Wel is deze 1 km. langer. Ook waren er meer dorpjes tijdens de route. Niet dat er overal een bar was om koffie te drinken.

Veelal uitgestorven. De oostelijke route was in het begin niet met de bekende gele pijlen aangeduid. Ik had in het routeboek gezien dat we direct na de brug rechts af moesten. Ik heb toen maar naar mijn GPS route op mijn telefoon gekeken welke ik alleen in noodgevallen gebruik. Deze leiden mij de stad uit naar de route welke ik wilde volgen. Aan het eind van de dag sprak ik velen welke allemaal de westelijke routen hadden genomen welke nog meer hoogtes kende. We begonnen wel gelijk met een flinke heuvel. Uiteindelijk hebben we deze dag 700 hoogtemeters gemaakt.

Onderweg buiten de mooie route veel mooie huizen. De route ging ook langs Eucalyptus bomen. Ruikt heerlijk. Op een gegeven moment kwam er een oud mannetje mij tegemoet. Omdat de zon regelmatig doorkwam liep ik alleen nog maar in mijn hardloop singlet. Hij sprak mij aan maar ik begreep hem niet. Toen vroeg hij of ik een Duitser was, in het Duits. Hij bleek een beetje Duits te spreken omdat hij bleek later in Duitsland had gewerkt. Het een leuk en kort gesprek. Deze man zag je opbloeien omdat hij met een vreemdeling kon communiceren. Ik weer verder.

Lopende op een mooie zandweg door het bos. Het werd weer kouder, zeker omdat ook de zon wegviel. Ik had mijn loop singlet met blote armpjes aan maar had geen zin om te stoppen om me warmer aan te kleden. Dan maar wat steviger doorlopen. Toen kwamen in een gedeelte van Rotsachtige gangen in het bos. Toen toch maar gestopt en mijn NY shirtje met lange mouwen erover aangedaan. We liepen verder in een hele mooie omgeving met oude romeinse bruggen en paden. Heel bijzonder dat men dat in

die tijd zo mooi en degelijk heeft gebouwd.

Toen we in het tussenplaatsje Cea aankwamen zagen we een soort monument van een bakkersvrouw. Cea staat bekend om zijn beroemde brood. Op de route zag ik geen Panaderia (broodwinkel) dus weet ook niet er zo bijzonder aan is. Vandaag jammer genoeg geen 100 km. paaltje/punt gezien.

Om 14,20 uur kwamen we aan bij een immens groot klooster, het Monesterio de Santa Maria de Oseira. De Albergue was in een heel basic kloosterachtig hoge koude zaal. Ook nog vochtig. Omdat ik geen slaapzak maar alleen een zijde lakenzak bij mij had heb ik gelijk maar 2 dekens geconfisqueerd. Deze heb ik ook echt nodig gehad. Na ons te hebben ingeschreven hebben we een rondleiding gehad in het klooster. Daarna met z'n allen naar een speciale kerkdienst voor Pelgrims geweest. Er leven nu nog 11 monniken.

We hebben met elkaar gegeten in een van de twee barren. De tweede ging pas later open dus wij hadden in het begin al onze keuze bepaald. In de middag een schotel met gebakken ei en Jamon serrano gegeten. 's avonds na de kerkdienst erg gezellig pasta met tonijn gegeten. 6.00 € met fles wijn a 4.00 €

Aan het eind werden we nog getrakteerd door de Bar mesen op een glas Spaanse brandy. Weer terugkijkend op een mooie wandeldag, maar vooral op het prachtige, zeer grote klooster ben ik om 22.00 uur gaan slapen.

32e wandeldag, zaterdag 20 mei. Om 06.55 uur vertrokken. Van Monesterio de Oseira (60 inwoners) naar Laxe. 29 km. De bar was nog niet open en in het klooster konden we niet ontbijten. De eerstvolgende mogelijkheid was 10 km. verder. Ik had nog wat oud brood over dus had in ieder geval al iets te eten.

Gelijk werden we geconfronteerd met flinke stijgingen, een rotspad met veel stenen. Bijna onbegaanbaar.

Wat nog even gezegd moet worden over gisteren, Er was nergens WIFI en ook geen netwerkverbinding. Dus bellen of gebruikmaken van mijn eigen internetverbinding was ook niet mogelijk. We waren dus echt afgezonderd. Het weer zag er vanochtend hoopgevend uit. Een heldere hemel met een waasje. Het was wel koud/fris.

Nu op echt op pad, iedere keer waren er van de gemene klimmetjes en natuurlijk ook dalingen. Ook die waren niet prettig. Stel dat het geregend had, dan zou het een grote glijpartij zijn geworden. Ik heb veelal alleen gelopen, ik merk dat ik dat toch wel heel fijn vind. Onderweg en aan het eind komen we elkaar iedere keer weer tegen. Ik begin wat pijn in mijn onderrug te krijgen. Wanneer ik weer op vlakke ondergrond liep werd de pijn wat minder.

Na ruim twee uur kwamen we eindelijk langs een bar. De koffiemachine was nog niet opgewarmd en dat duurde nog 10 minuten en daar had ik geen zin in. Dan maar wachten tot het volgende dorp. De natuur was zo mooi, zo afwisselen. Door een soort alpenweides, open bossen, alles! Een prachtige diversiteit, gewoon weer genieten. De

gevoels- temperatuur was zeer hoog, dat komt natuurlijk ook door de stevige inspanningen. In de middag was het eigenlijk maar 19 gr.

Om 14.00 uur kwam ik aan in de Albergue. Het bleek een spiksplinternieuw gebouw. De verwachting was dat het er heel druk zou zijn, er waren maar twee mensen voor mij. Hier komen, zover ik weet, ook de Pelgrims van de Camino Portugues op de route naar Santiago de Compostela. Na gedoucht te hebben, welke ik gisteren had overgeslagen omdat het in het klooster zo koud en vochtig was. Daarna direct de bar opgezocht en daar een Pelgrims menu genomen. Het Franse stel zat er ook al aan het diner. Na het eten heb ik mijn treinticket naar Madrid geboekt en mijn 3 overnachtingen in Santiago de Compostela. Op Madrid kom ik later terug. Om 19.00 uur hebben we met z'n zessen gezamenlijk gedineerd voor een tientje met overvloedige wijn. Het dorpje hoeven we verder niet te bezichtigen, want er valt niets te bezichtigen. Het is nu bijna 22.00 uur en ik ga slapen.

33e wandeldag, zondag 21 mei. Van Laxe naar Ponte Ulla, 29,5 km. Om 07.05 uur op pad. Ik had goed geslapen in een prima, modern Albergue. Het was 13 gr. met een dichtgetrokken hemel. De meesten waren al een half uurtje eerder vertrokken en liepen hierdoor de geopende bar (07.00 uur) mis. Ik dus eerst mijn Cafe con leche en dan op stap.

Wat nog grappig om te vertellen is dat we, 7 man, na het douchen en omkleden, apart naar een van de twee Bar's/restaurants zijn gelopen. De twee restaurants liggen redelijk uit elkaar, beide in een andere richting en toch zonder van elkaar te weten kwamen we in dezelfde Bar/restaurant terecht. Telepathie?

Verder met de tocht. We liepen weer een stuk Door een eucalyptus bos. Heerlijk die geur. Een mooi pad waar we allemaal kleine huisjes tegen kwamen en op de paden van die koeienflatsen met de gratis bijgeleverde geur.

Om 09.00 uur in een stadje gestopt voor het echte ontbijt. Ondanks dat het schema anders aangaf was er veel heuvelwerk. Op een gegeven moment zag ik een klein, oud bordje: restaurant 200 mtr. Ik had wel trek, dus maar van mijn pad afgeweken. Ik door hoog grasland richting het restaurant welke gelegen was aan aan een doorgaande weg. Wat gedronken met tapas Ze hadden ook een mooi menu. De verleiding was groot. Omdat ik over 5 km op de plaats van bestemming zou zijn besloot ik toch maar die verleiding te weerstaan. Zucht! Het was ondertussen 23 gr. wel heel drukkend.

Een Zwitser welke we gisteren hadden ontmoet vertelde dat hij een overnachting had gereserveerd in klein mooi plaatsje, Ponte Ulla en dat veel mensen daar willen overnachten omdat het vandaar nog maar 20 km. is naar Santiago de Compostela. Wij dus ook maar gereserveerd. De Albergue was vol, wel konden we een appartement huren. Dat dus maar gedaan. De kosten waren uiteindelijk maar € 10,= p.p. Aankomst daar om 13.40 uur. De temperatuur was ondertussen 26 gr. maar wel drukkend weer. We moesten wachten totdat iedereen er was om gezamenlijk naar het appartement te

gaan. Jean Paul was al in de Albergue waar hij een suite had gehuurd. Wij samen maar de andere gewacht onder een fles mooie Albarino. Na ruim een uur was iedereen er. Wij naar het appartement. Een prachtig 9 persoons voor ons vijven incl. alles, ook met een wasmachine waar gretig gebruik van is gemaakt.

Op een gegeven moment kwamen we de Ieren Dan en Mari tegen waarvan Dan kreupel liep. Hij had al eerder wat last van zijn knie maar kon nu niet meer lopen. Hij was al naar een dokter gegaan en had hem verbonden.

Heel sneu, zo kort voor de finish. Morgen, het laatste stuk, zou hij met de taxi gaan. Mari zijn vrouw zou met ons meelopen. Wel gezellig met elkaar naar een goed restaurant gegaan en ons daar wel ver(s)maakt. Rond 22.30 uur naar bed.

34e en laatste wandeldag, maandag 22 mei. Van Ponte Ulla naar Santiago de Compostela, 20,5 km. We vertrokken gezamenlijk om 07.00 uur. We hadden afgesproken dat deze laatste loopdag van de Camino Via de la Plata gezamenlijk zouden lopen. Het is 11 gr. en bewolkt. Mari van de geblesseerde Dan liep ook met ons mee. Het ging allemaal heel relaxt. We konden nergens ontbijten en pas na 12 km. de eerste geopende Bar. Ook het Franse stel Jean Paul en, de naam ben ik even vergeten, Waren daar aan het ontbijten. Zij waren wat eerder gestart. Het weer was ook wat beter geworden, regelmatig kwam het zonnetje door. Het parcours was weer zeer wisselend mooi. Tot ongeveer 4 km. voor de Cathedraal, het centrum, kwamen we pas in het stadse gedeelte. Christian, onze geblesseerde hof-fotograaf was met zijn vrouw en zoontje naar Santiago de Compostela gekomen om ons te verwelkomen. Het was 12.15 uur. De ontvangst was hartverwarmend en emotioneel. We waren met z'n allen heel erg blij dat we het hadden volbracht. Na wat foto's maken zijn we een terrasje op gaan zoeken om wat te gaan drinken. Daarna zijn we naar het Officina de Peregrino's gegaan om ons certificaat te gaan halen. We moesten wel om 14.00 uur bij een afgesproken restaurant zijn om daar met z'n allen te gaan Lunchen.

Bij het bureau stond een hele lange rij wachtende en wij schatten in dat we niet binnen 45 min. aan de beurt waren voor ons certificaat. We besloten maar alvast naar het restaurant gegaan. Daar waren ook de anderen al aanwezig, dus maar aan tafel op het terras. Na de luch ging een ieder zijns weegs om o.a. in te checken bij een ieders overnachtingsplek. Een aantal hadden een pension geboekt en andere een Hostel. Ik had dezelfde Hostel geboekt als vorig jaar. We hadden om 20.00 uur afgesproken op de Praza do Obradoiro, voor de Cathedraal, om samen te gaan dineren. Christian en zijn vrouw en zoontje bleven vannacht ook over in Santiago de Compostela. Ik stop nu, morgen meer.

35e en tegelijkertijd mijn slotverslag van de Camino Via de la Plata vanuit Sevilla naar Santiago de Compostela, 1000 km. Dinsdag 23 mei Santiago de Compostela. Gisteravond in mijn favoriete restaurant met z'n negenen wezen eten. We hadden allemaal verschillende gerechtjes besteld (Tapas) waar iedereen van kon snacken. Het

werd een avondvullende avond met natuurlijk heerlijke wijnen. Uiteindelijk ging iedereen zijns weegs. Bekend is dat men elkaar altijd wel de volgende dag(en) weer tegenkomt. Christian en ik zijn, na zijn vrouw en zoon naar hun hotel te hebben gebracht nog samen een drankje gaan drinken met de nodige communicatie. Mede gezien zijn plannen om zich met zijn gezin in Spanje te willen gaan vestigen. Zijn vrouw is Spaanse. Al snel was het laat. Vanochtend rustig opgestaan, heerlijk geslapen met weinig gesnurk. Eerst naar het officiële Peregrino bureau om mijn laatste stempel en certificaat te gaan halen. Ik was daar al om 08,30 uur. Er stond niet zo een lange rij maar uiteindelijk heeft het nog een uur geduurd. Ze helpen met max. 14 bezetten tafels maar nu waren er slechts 4 in gebruik. Daar gaan ontbijten waar ook Heinz en Herbert zaten. Dus gedrieën ontbeten. Verder ga ik vandaag op de Praza zitten en de Pelgrims binnen zien komen en ik hoop degene welke ik de afgelopen weken ben tegengekomen.

Terugkijkend op mijn Camino tocht kan ik zeggen dat deze weer een geheel andere invulling heeft gegeven dan de vorige. Tijdens deze Camino zag men bijna geen jongeren, daarnaast veel Nederlanders en bijna geen Pelgrims van buiten Europa. Gelukkig niet zo warm geweest, waar ik vooraf zo bang/ongerust over was. Ook nu weer bijna geen regen gehad, ook geen blaren, wel wat pijntjes met name in mijn rug.

Bij de Apotheek mij gewogen, Ik was benieuwd hoeveel ik afgevallen was. Ik woog 80 kg. dus 3,5 kg. afgevallen. Ik heb lekker geslenterd door Santiago. Het was 28 gr. gewoon lekker warm. Door het Franse stel uit Marseille was ik uitgenodigd voor een glas wijn in de bar van het Paradores Santiago. Een super de luxe Hotel in een zeer oud ziekenhuis. Daarna zijn we samen gaan eten in het restaurant van het Parador. Zij bleken daar te slapen. (Luxe hoor Pelgrims) Hij was een gepensioneerd General Manager van Novotel. Dat verklaarde een hoop. We hadden al eerder, tijdens de Camino een klik. Hij was ook wijnliefhebber, hij bleek b.v. een eigen wijnvoorraad te hebben van minimaal 1000 flessen. Toen we wilden afrekenen bleek dat hij het al op zijn kamer had laten bijschrijven. Mocht dus niets betalen.

Rond 23.00 uur ging ik naar mijn Alberque door een smal straatje. Al snel zag ik licht en veel mensen in Casa Marcello. Een restaurant wat er aan de buitenkant niet uitzag. Overdag kon je helemaal niet opmaken dat er een restaurant in gevestigd was. Toen ik echt naar binnen keek was er een hele lange tafel van zeker 10 meter waar de mensen gewoon aanschoven om er te gaan eten. Achterin een hele professionele keuken met veel kok's. Het had zo een fijne sfeer. Ik dacht hier wil ik eten. Dat moet dan maar een keer gebeuren.

Op woensdag 24 mei op mijn gemak opgestaan en gaan douchen. Er zijn 4 douches voor man en vrouw gezamenlijk. Er wilden 2 dames gaan douchen en ik kwam eraan. Er was geen echte kleefruimte en de dames werden zenuwachtig, hoe moest dat nu. De doucheruimtes hebben ondoorzichtige deuren dus ik zag het probleem niet. Ze zeiden

tegen mij dit is dames douche. Het was een algemene doucheruimte. Ik zei, Ik ben al 44 jr getrouwd, dus.... Men zei, maar niet met mij, welke opmerking ik niet begreep. Ze wisten niet hoe ze er mee om moesten gaan. Ze gingen zich maar omkleden in het douchehokje. Ik dus ook gewoon gaan douchen. Ik was eerder klaar dus was al weg voordat zij klaar waren.

Om 08,30 uur aan de wandel. Ik naar de markthallen. Blijft altijd een genot om hier doorheen te lopen. Ik weer op zoek naar de Oesterstand, die er vorig jaar niet was. Als snel gevonden. Bij de viskraam twee grote oesters besteld om daar op te eten. Ik vroeg om een glas witte wijn. Hij kwam met een fles aan waarvan de man vertelde dat het zijn eigen wijn was van de Albarino druif, die ik zo lekker vind. Toen ik moest afrekenen mocht ik vier € betalen. Voor 2 heerlijke oesters en mooi glas wijn. Daarna kreeg ik nog gratis een groot glas ingeschonken. Zijn vrouw kwam er ook nog bij en er ontstond een mooi communicatie. Voor mij weer "feest". Ik heb gelijk een fles bij hen gekocht voor mijn lunch morgen in de trein met brood, kaas en chorizo. Wordt ook zeker weer een "party".

Vandaag belooft het een warme dag te worden; 32 graden.

Deze dag kwam ik weer Pelgrims tegen van eerdere momenten. Pedro uit Italië, Susanne (München), 2 Fransmannen die op een gegeven moment linksaf zijn geslagen om zo nog een deel van de Camino Portugues te lopen. (zeker 10 dg niet gezien) en Herald uit Zuid Duitsland

We hadden afgesproken 's avond gezamenlijk te gaan eten als een soort afscheid. Met Laus en Tonia had ik het erover dat het paradores zo mooi was van binnen en nodigde ze daarom uit met mij daar een glas wijn te gaan drinken. Als zgn. hotelgasten wij naar binnen en naar de bar. Er was ook een mooi binnenterras en besloten daar te gaan zitten. Heel kwalitatief en enorme sfeer en ook nog heerlijke wijn. Het was echt een vakantie gevoel zei Tonia. Het was ook heel luxe.

Voor de avond had ik een traditioneel restaurant gereserveerd voor z'n tienen. Om de tijd door te brengen ben ik een uurtje gaan slapen en daarna via een groot park naar de afgesproken plek gegaan. In dat park was een complete kermis incl. reuzenrad. Het was nog te vroeg, ik ben dan maar in een prachtige Tapas/ pinchos bar met mooi glas wijn. Even voor 20.00 uur naar de Praza waar we met z'n allen hadden afgesproken. Ik langs een terras waar een duo met harp en bas optraden. Het was zo mooi, dat ik daar ik wel uren zou kunnen zitten luisteren met een versnapering.

Uiteindelijk met z'n achten naar het restaurant iets buiten het echte centrum gebeuren. Het restaurant voor mij, die met de bloemetjes. Herald de Zuid Duitser zei, we gaan in de richting van mijn favoriete restaurant, ik ben benieuwd zei hij. Het bleek uiteindelijk ook zo te zijn. Dus dubbel feest. We hebben daar heerlijk gegeten, geen pelgrimsmenu deze keer, hoewel daar niets op tegen is. Aan het eind afscheid genomen van mijn camino vrienden van wie ik sommigen al vanaf de 2e of 3e dag ben tegengekomen en dan soms een hele tijd niet. Een aantal zal ik zeker nog een keer

tegenkomen.

Op weg naar mijn Hostel, het was ondertussen al 23.00 uur, hoorde ik harde muziek. Ik daar samen met Laus en Tonia op af. Een gigantisch podium met band met honderden toehoorders. Dit podium stond direct naast de Cathedraal, een prachtige ambiance. Ik wilde nog even door de smalle straatjes lopen voor ik naar bed ging. Ook daar was het een compleet feest. Honderden barretjes waren open en allemaal afgeladen, ook de terrasjes. Wat een sfeer, dit maak je in Nederland niet mee. Verder nog verschillende muziekpodia in het centrum.

Rond 24.00 uur ik naar mijn slaappleats. Ik kan mij niet herinneren dat ik in slaap ben gevallen. Heerlijk geslapen en rond 07.00 uur wakker geworden en opgestaan. Mijn trein ging om 09,39 uur dus tijd voldoende. Ik moest, na een Cafe con leche met croissant, alleen nog een Panaderia vinden voor een brood. De rest voor mijn treinlunch had ik al in "de tas" gehaald. Alleen waren de bakkertjes nog niet open. Gelukkig kwam ik vlak bij het station een geopende levensmiddelenwinkel tegen die vers brood had liggen. Ik gelukkig, anders kon mijn uitgebreide lunch in de trein niet doorgaan. Mijn eindstation is Madrid waar ik nog een paar dagen blijf. Hier eindigt mijn verhalen over de Camino Via de la Plata van Sevilla naar Santiago de Compostela. Ik beëindig dit met weemoed en een paar tranen in de ogen. Het was zo heerlijk om iedere dag mijn verhaal "vers van de pers" te kunnen doen, het van me af te schrijven. Zo blijven de mooie herinneringen voor mij heel dichtbij.

Donderdag 25 mei. Van Santiago de Compostela naar Madrid.

Op het station kwam een zgn. Hoge snelheidstrein (diesel) aanrijden. Het eerste stuk naar Ourense reed deze flink door met een max. snelheid van 215 km. per uur. Vanaf Ourense reed de trein redelijk langzaam. Dat kon je overigens zien op een display in de trein. 25, 45, 80, 90 km. toen iets harder;125 km. Veel bochten en door tunnels rijdend op lokale rails denk ik. Ze zijn wel HSL sporen aan het aanleggen, zie regelmatig tunnels in aanbouw. We deden wel allemaal stadjes aan (reden langs de stationnetjes) van mijn Camino. Na Zamora (Eerste tussenhalte) kwam de trein eindelijk op snelheid. 195, 245 km. per uur. We kwamen wel op tijd in Madrid aan. Het was daar drukkend warm, 33 gr. Ik had een Hostel geserveerd in het centrum, nou het is ook echt in het centrum, er midden in.

Een prima Hostel, In een klassiek groot pand maar de kamers wel modern ingericht. Verder diverse grote sociale ruimtes. Toen ik op een terrasje een biertje wilde bestellen was ik wel weer terug in de werkelijkheid. Een Paulaner biertje voor 5,95. Wat is Madrid een wereldstad, wat bruist het. Ook hier veel mensen op straat en de terrasjes vol. Hier wel een grote diversiteit in classes. Ook redelijk veel zwervers die tegen de avond met hun kartonnen dozen naar speciale plaatsen komen om daar te slapen. Ik denk gedoog plaatsen. De komende dagen ga ik op verkenningstocht want is al 35 jaar geleden dat ik echt in Madrid ben geweest. Ik stop nu echt met mijn

schrijverij, gekoppeld aan mijn Camino tocht. Bedankt voor het lezen. Groetjes, Aad